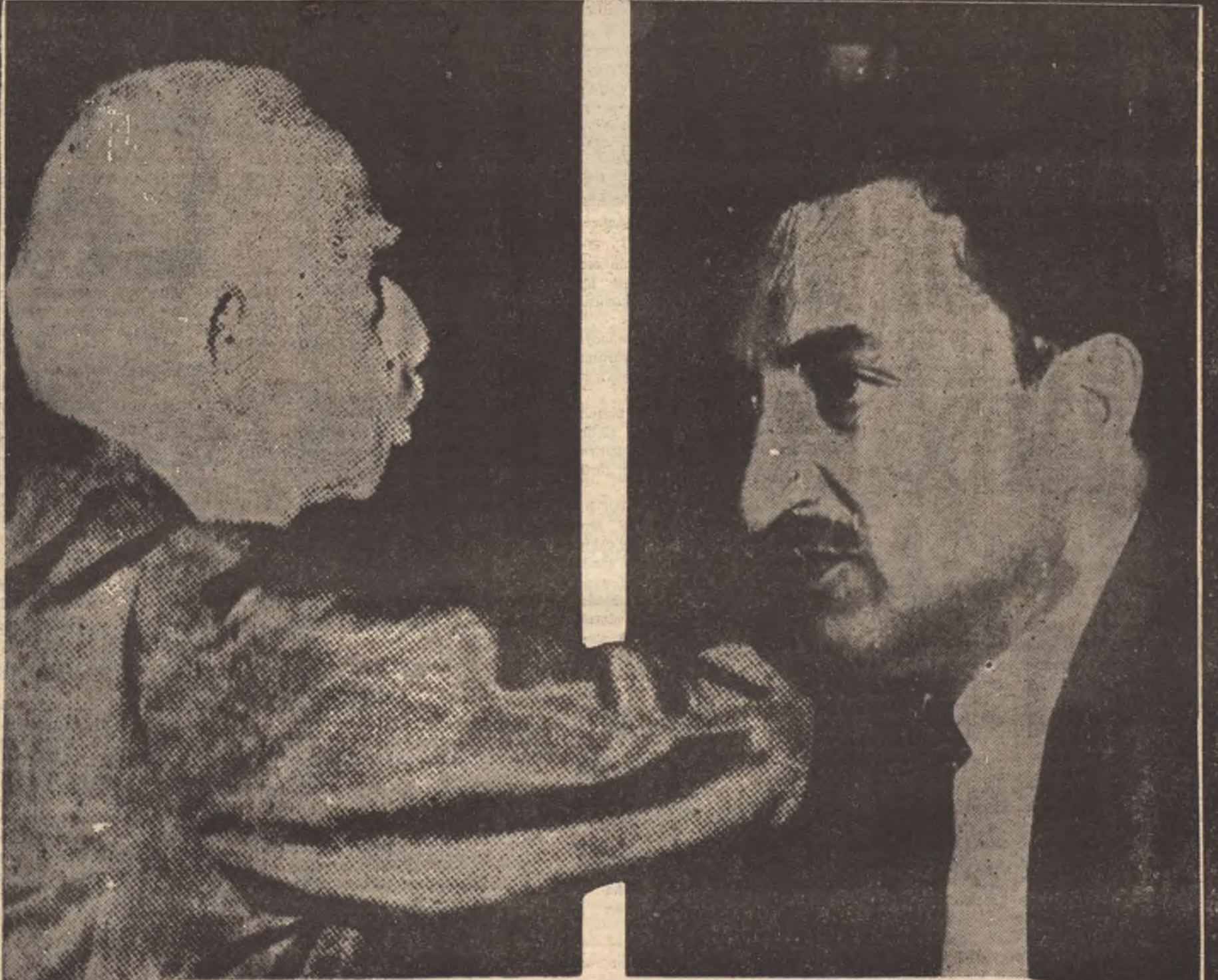

yeniden milî

MUCADELE

**İNÖNÜ-ECEVİT KAVGASINDA
SAKLANAN
GERÇEKLER**

Batılı Yazar Kendi Medeniyetini Mahkûm Ediyor

Başkan Nixon'un Pekin'e bir ziyaret yapmağa karar vermesi, Japonya'yı Amerika Birleşik Devletleri ve Çin arasında akdedilen bir anlaşmanın meydana getirdiği siyasi bir kuşatma ile tehdit altına almıştır. Çinlilerin, Japonya'yı bütün dünya önünde itham etmesi, bu noktayı hiç tereddüde yer vermeyecek derecede ortaya koymuştur.

Amerika Birleşik Devletlerinin Başkan Sato ile yaptığı görüşmeler, Japonya'nın Çin'e anlaşma yapma ümidini ortadan kaldırmıştır. Bu görüşmelerde Kızıl Çin'in Birleşmiş Milletlere alınması vs. konuşulmuştur. Böylece Japonya, hem çirkin Amerikan tekliflerine; hem de Amerika'nın yenilgilerine ortak kılınmıştır.

Japonya imparator ve imparatoriçesinin, Avrupa'da yaptıkları iyi niyet gezisi, düşmanca nümayişlerle ve Japonya'yı suçlayan Amerika'da yayınlanmış bir kitabın menfi propagandaıyla berbat edilmiştir.

Bu, kibirli ve alıngan bir milletin herşeye tahammül etmeye mecbur olamayacağı kadar ağır bir muameledir.

Bu yüzden, Japonya'da, batıyla

— İngiliz tarihçisi Arnold Toynbee.

ve bilhassa Çin ile ilişkilerinin zorladığı, «ızdırıp veren yeniden bir kıymet takdiri» yapmak söz konusudur.

Geçen dört asır içinde, Japonya üçüncü defa, beynelmilel durumu na kıymet biçmek mecburiyetinde kalacaktır.

Japonya'nın 16. yüzyılda batıyla ilk karşılaşması onu ileriye götürmüştür. Fakat 17. yüzyılda Japonya'nın kendi kabuğuna çekilişini görüyoruz.

Japonya'nın 19. yüzyılda vuku bulan batıyla ikinci karşılaşması onu kendi kendini ittiği köşesinden çekip su yüzüne çıkarmıştır. Fakat şimdi durum nedir?

Japonlar 16. yüzyılda, Batı Medeniyetini heyecanlı ve cazip olarak buldular. Onlar batının en çok ateşli silahlarını ve hristiyanlığı beğendiler. Ancak kısa bir tecrübeden sonra anladılar ki modern batının dini fanatizmi ve siyasi emperpalizmi, Japonya'nın güvenliğini ciddi bir şekilde tehdit etmektedir.

Bütün Komünizmi Yakacak Ateş. Türkistan'daki Hürriyet Mücadelesi İle Tutuşacaktır

Fransa'da münteşir millî savunma mecmuasının bir yazısına göre, Orta Asya'nın beş Cumhuriyeti (1) nde Müslüman milliyetçiliği süratle gelişmekte olup, Slav ve müslüman toplulukları arasındaki rabıtayı parçalamaya yarayacaktır.

Revue de Defence Nationale'in son sayısında, Albay Jean Prautols yazdığı bir yazıda, Özbekistan, Türkistan, Tacikistan, Kazakistan ve Kırgızistan, Orta Asya Cumhuriyetlerinde, müslüman aydınlar siyasi liderliği ellerine almak istemektedirler.

Azerbaycan Cumhuriyeti, Sovyet dökümanlarına dayanarak hazırlanan incelemeye dahil edilmemiştir.

Albay Prautols, Rus aydınlarından sayıca fazla olan ve bilhassa teknik sahada istihdam edilen müslüman genç aydınların, kendi memleketlerinde yeni mesuliyetler aradıklarını ifade etmiştir.

Yazısında Albay Prautols aynen şu ifadeleri kullanmaktadır:

«İslâm, dili ve kültürüyle Orta Asya'da süratle yayılan yeni tip bir milliyetçiliğin ana istinad noktasını teşkil etmektedir.

Müslüman milliyetçiliği böylece Orta Asya'nın siyasi durumunda, en önemli bir element olabilir. Ve aynı zamanda bu milliyetçilik, gelecek on veya 20 yıl içinde, Slav ve müslüman toplulukları arasında halen mev-

cut olan rabıtayı ortadan kaldıracaktır.»

Kremlin, ıkkı cemaat (yani müslüman Türk ve Slav toplulukları) arasındaki büyüyen Sosyal ve ideolojik düşmanlığı azaltmağa gayret edebilir. Fakat bu, müslüman Türk devletlerindeki «aşır» şuur ve karakterin gelişmesini ve devamını engelleyemeyecektir.

Albay Prautols yazısında devamla şunları yazıyor:

«Millî eğilimlerin bastırılması artık daha fazla mümkün değildir. Bu ancak Rus şovenizmi aleyhinde sonuçlar doğuracaktır.»

Millî temayüllerin baskısıyla susuturmaya çalışılması, uzun bir yarıta, Çin ve Slav sınırında bulunan ve Pekin ve Moskova'nın hesaba dahil ettiği homojen müslüman gruplarının daha açık olarak şekillenmesine müncer olacaktır.»

Revue de Defence Nationale'deki yazısında Albay Prautols Moskova'nın «Sovyetleştirme» gayret ve teşebbüslerinin müslüman kitleler tarafından büyük bir mukavemet ile karşılanmış olduğunu ve müslüman Türklerin millî örf ve adetlerine sıkı sıkıya bağlı olduklarını, millî uyanış için yenilenen bir kuvvet bulduklarını da söylemiştir.

THE MUSLİM WORLD
11 Aralık 1971

Hint Zulmünün Tatbikçisi Kim?

Pakistan'lı haince öldüren askerın komutanı kimdi? Ortadoğu'daki müslümana yaptığı zulümleri kâfi görmeyen Yahudiliğin Hindistan'daki ucu. General Jacop, General Sam. Bunlar Hindistan ordusundaki Yahudi kumandanlar. Ve zalimce, hunharca Pakistanlı'yı kurşunlayanlar bunlar. İşte vesikası:

Doğu Pakistan'daki Hind Kuvvetlerinin Başkumandan yardımcısı olan J. F. R. Yakub bir Yahudidir. Hindistan İngiliz idaresinde iken II. Dünya Savaşı esnasında orduya gönüllü olarak giren Yakub ta başlangıçtan beri profesyonel bir askerdir. Yakub'un Hind ordusundayken yakın arkadaşı olan ve şimdi Londra'da oturan emekli bir general onu «meşhur, liyakatli, iyi bir insan ve güzel bir asker» olarak vasıflandırmaktadır.

48 yıl evvel Kalküta'da doğan General Yakub, antika eşya toplamağa ve golf oynamaya düşkün olup, bir yıldan beri Doğu'da kumandan muavinliği vazifesini yapmakta olup, eskiden batıda görevliydi.

İngiliz Sionist Federasyonunun eski başkanı Dr. T. S. Fox'un akrabası olan Yakub'un annesi ve diğer akrabaları İngiltere'de oturmaktadır.

İsrail'e göç edenler sebebiyle Hindistan'daki Yahudi cemeatinin sayısı 10.000'e düşmesine rağmen, Yahudilerin Hindistan'daki tesiri zayıflamamıştır. Hindistan ordusunda kumanda mekanizmasında görev yapan

daha başka birçok Yahudi vardır.

Meşhurların arasında Tuğamiral Benjamin Abraham Samson ile deniz Harb Divanı Müddeiumumisi Ellis Girad vardır. Her ikisi de genel İsrail teşkilâtının üyesidir.

JEWISH CHRONICLE

10.12.1971

— Hindistan ordusu başkomutanı Jakop efendi.

kilde tehdit etmektedir.

Japonya, 17. asrın demode silahlarını 19. yüzyılın ordusunda kullanmaya başladığını idrak edince, o derin uykusundan uyanıp çekildiği köşesinden kalkıp, su üstüne çıkmıştır.

1868 tarihlerinde batı kolayca zapt edilecek gibi göründü. 1868 senesinden üç sene evvel meşhur Amerikan iç harbi sona ermişti. Yine aynı tarihten iki sene kadar evvel yani 1859-1866 Avrupa harplerinin sona erdiğini görüyoruz. Bu harpler sonunda İtalya ve Almanya millî birleşmelerini kuvvetle tamamlamışlardı.

Ayrıca, 1868 den yirmibeş sene evvel «Afyon Savaşı»nda İngiltere Çin'e hücum etmiş ve galip gelmişti. Japonya'nın Batı ile münasebetlerini kestiği tarihten sonra Batı tekniği ilerlemiş ve bu teknik tekâmül, silâhlarda kullanılmaya başlanmıştı. Fakat aynı zamanda batı usulü harp gitgide insanileşti (1).

Batı harpleri, üniformalı iki grup arasında yapılan müsabakalara döndü. Sivillerin öldürülmesi ise yasaklandı. Bu yasak pratik olarak geniş çapta tatbik edildi. Bu işin mümkün oluşunun sebebi şuydu: Batı dini fanatik vaziyetinden kurtulmuş, Hristiyanlığın yerini milliyetçilik almış, 1859-1866 harpleri ise milliyetçilik için çarpışılan harpler olmuştu. Fakat, 18. asır ticaret harpleri gibi bunlarda birer müsabaka idi 1868 de Japonya, Batı'ya dönmeğe karar verdiği zaman Batı medeniyeti emniyet verici görünüyordu.

Bu dönüm noktasından bir asır sonra Batı şimdi ne vaziyettedir? 1914 den beri Batı Medeniyeti erimeye yüz tutmuştur. Harp usulü ise

1700 den evvelkiler kadar gayri medeni olmuştur. Savaşçılarla sivililer arasındaki fark silinmiştir. Bu kısım, teknolojinin ilerlemesi, aynı zamanda I. ve II. Dünya savaşlarında Almanya'nın, İrlanda'da İngiltere'nin, Cezayir'de, Fransa'nın ve Viyetnam'da ABD'nin korku salmak için yaptığı faaliyetlerden olmuştur.

Batı harpleri tekrar barbarlaşmış, aynı zamanda yenilmez vasıflarını da kaybetmişlerdir. Bu vakıa 1941 de Japonya'da 1945 den bu yana da Viyetnam'da kendini göstermektedir.

KAYHAN INTERNATIONAL

5 Ocak 1972

(1) İngiliz tarihçisi Arnold Toynbee, buraya tercümesini aldığımız yazısında yer yer haklı meselelere parmak basmakta ve batının ve hristiyanlığın, kendi hakimiyeti dışındaki milletlere takındığı zalimce tavrı itiraf etmektedir. Japonya ile ilgili bu yazısında da durum aynıdır. Bu gün batının, vahşileştğini söylerken Toynbee elbette haklı konuşmaktadır. Lakin 19. yüzyıl içindeki harplerden bahsederken, bunların basit ticarî harplerden farklı olmadığını, harplerin gitgide insanileştğini, sivillerin öldürülmesinin yasaklandığını söylerken aynı derecede haklı konuşmamaktadır. Batı, maalesef tarihi boyunca, kendi düşüncesini tesiri altına alan taassuptan kurtulabilmiş değildir. 19. asırda batının gerçek yüzünü anlayabilmek için, onun Osmanlı devletine ve onun müslüman halkına davranışını bilmek kâfidir Osmanlıya karşı, entrika üstüne entrika çeviren batı 19. asrın batıydı. Dolayısıyla burada Toynbee'nin fikrine iştirak edemiyoruz.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 103

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BASIAZI

İnönü - Ecevit Boğuşmasının Mânâsı

İnönü - Ecevit kavgası devam ediyor. Bu kavganın sonunda kimin galip geleceğini sormak ve bunu kestirmeğe çalışmak, artık önemini kaybetmiş bir sorudur. Kim kazanacak sorusu, kazanan Türk milletine ne getirebilir sorusu ile yer değiştirmiştir. Çünkü artık Türkiye'de partileri, hizipleri halka neler getirebilecekler diyerek, ölçmek zamanı gelmiştir. Partileri, ideolojik karakteri, sosyal, ekonomik yapısı ve bunların zarurî sonucu olan programının, halka getirebilecekleri ile ölçmek gerek.

Halk Partisi Türkiye'nin şartları, yani iki asırdan beri kriz içine düşen yapısı ve ızdırapları içinde yer almıştır. Bu bakımdan, bir politika hareketi olarak, Türkiye'nin şartları içinde değerlendirilmelidir.

Halk Partisi, Türk - Yunan harbinin idare etmiş millî derneklerin (müdâfaa-i hukuk cemiyetlerinin), yapısı üzerine kurulmuştur. Tabii Yunan'ın Türk süngüsü ile denize dökülmesinden seneler sonra. Müdâfaa-i hukuk dernekleri, siyasî ve moral öncülüğünü hocaların, ayan ve eşrafın bir kısmının, yaptığı sivil teşkilâtlar olmuştur. Sonra birbirinden bağımsız bu dernekler, önce Heyet-i temsiliye, sonra T.B.M.M. tarafından birleştirilmiştir. Bu dernekler daha sonra, Cihan Harbinin ateşinden geçmiş, mağlubiyetin acısını tatmış subay kadrosu tarafından askerî mücadeleye sevk edilmişlerdir. Millî mücadelede, karanlık ve ümitsiz görünen şartlar içinde bir kısım insanlar tereddüt duymuş, sallanmış ve sonra millî mücadelenin saflarına katılmışlardır. Bunlar bir dereceye kadar bilinen şeylerdir.

Bu bilgilerin ilk ortaya koyduğu gerçek, vatanın kesin olarak tehlikeye düştüğü anlaşıldığı an, halkın eğitim ve menfaatleri birbirinden farklı kesimlerinin millî mücadelenin bayrağı etrafında toplanışları ve mücadeleye millî bir kıyam karakteri kazandırdıklarıdır. Buna kimse'nin bir diyeceği olmamak gerekir.

İki asırdan beri halk ile aydını birbirinden ayıran, milletin ve devletin düşmanları tarafından uydurulan ve yalnız onlara yarayan, bölücü propagandaların parçaladığı millî bünye, geçici bile olsa aynı beyecanla yekvücut olmuştu. Halkın kendi aydınının kendisini horlaması karşısında, tesir imkânı kazanan gâvur sözlü ve aydını halkından gittikçe ayıran gerici, yobaz karalaması gittikçe tesirini kaybetmekteydi.

Bu halk - aydın kaynaşması, beynelmilel güçlerin ve başta yahudi maliyesinin oyunlarını bilen, onlara kurban olmayacak kadar bilgili, en az bin senelik millet mücadelesinden gerekli dersleri çıkarmış, emperyalist kültürü önce kafasından koymuş, gerçekten yiğit, halkını sever, Türkiye'nin ekonomik ve sosyal yapısını bilir kadrolar bulmuş veya hazırlamış olsaydı, geçici bir birleşme olmayacaktı. Bu millî kadrolar var olabilseydi, millet-aydın birliği, millî, gerçekçi ve halkçı bir program için de bölünmez bir birlik meydana getirir, Türk milleti, asırlık moial ve entellektüel kapasitesini güçlü bir Türkiye kurmakta kullanabilir ve sürüyle işlenen hatalar olmayacağı gibi, halk-aydın birliği de yıkılmaz hale gelebilirdi.

İşte, CHP'nin halktan kopuşunun ve kodaman kadrosunun ölüm yalnızlığına sürüklenişinin anahtarı buradadır.

C.H.P. önce halktan kopmuş, halkın büyük çoğunluğunu karşısına almış, onu horlamakta akıl hocalarının değişik, fakat aynı körlükle kararlı sözlerine uymuş ve halktan kopuş kapılmaz bir uçurum halini almıştır. Bu kopuş partiyi tam bir ölüm yolculuğuna sürüklemiş, gerçek kuvayı milliyeciler ölüm kervanını, ümitsiz-

lik içinde, tam bir panik halinde terketmişlerdir. Bunlar da, millî kadroların suuru içinde olmadıklarından, partiden koptukları kadar, halktan da kopmuşlardır. İhtilâlcilikleri reel ölçülere göre değil, Türkiye'nin içinde bulunduğu zaruretlere uygun düşen vaziyet alışlar, davranışlarına hakim olduğundan, bir nevi ihtilâl romantizmi içinde yüzdüklerinden, kaybolup gitmişlerdir.

Sonra CHP içinde, bazen dışında cereyan eden siyasî mücadeleler, sadece sen-ben kavgası çizgisini aşamamış, devlet yönetimine konmuş bir partinin post kavgası halinde devam etmiştir.

Serbest Fırka mücadelesi, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası mücadeleleri ve D.P. mücadeleleri, CHP nin dışında gözükken mücadeleler olmakla beraber, kavga genel çizgisi ile post kavgasıdır. Halk bu kavgaya, kavgayı yönetenlere güvendiğinden değil, bu kör düğüste aydın despotluğunu aralayabilir, hafifletebilir miyim diye girmiştir. Birinin despotluğunu yıkmak için, ötekine göz kırpmış, üzerindeki baskıyı aralamaya bakmıştır. Halkın D.P. yi tutmasındaki temel saik de bu olmuştur.

Şimdi CHP deki bu kavgaya bu açıdan bakmak gerekir. Gerçi halkın bu mücadeleden hiç bir hayır beklemediği muhakkaktır. Kırk yıllık Yani olur mu Kani demektir. «Acaba» sorusunu sorsa, sorsa okumuş adam sorabilir. Çünkü kendisinde halk irfanı körelmiştir. Ve hele kavgada kullanılan, «halkla bütünleşmek», «partiye yeniden kurmak» lâfları, CHP. acaba tarihi hatalarını millet önünde ortaya sercek, ve bu günahların suçlularını lâyıkh olduğu yere gönderecek midir, diye soru sordurmaktadır.

Önce Ecevit beye, halkla bütünleşmenin temel şartlarını sayalım. Önce CHP. ceberrut devlet yönetiminin günahını taşıyan partidir. Halka, iktidar yıllarında yapmadığı zulüm kalmamış partidir. Ecevit ancak, CHP nin milletçe mahkûm edilmiş suçlarını ortaya dökmeli ve bu suçlara bulaşmış suçluları kurultayda ilân etmelidir. İşte halkla bütünleşmenin ilk şartı, budur.

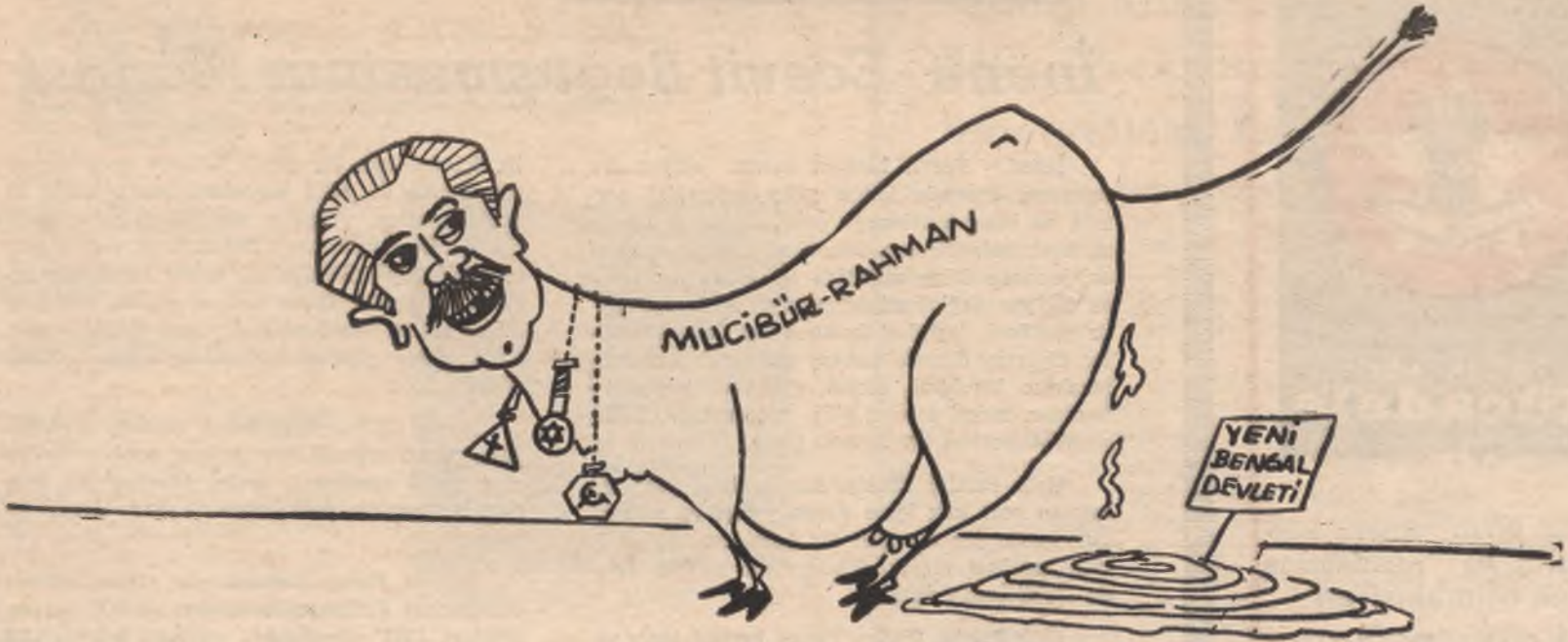
Sonra, Ecevit şunları soracak mıdır? Önce Lozan'ın gizlisini, kapaklısını, usulünü, asırlık Türk kültür birikimini, Osmanlı İmparatorluğunun manevî ve tarihî bütün mirasını reddediş sebeplerini, Batı Trakya'nın Yunan'a bağışlanış sebebini ve bütün bunlara rağmen, Osmanlı İmparatorluğunun borçlarını, hem de altın olarak, Türkiye Cumhuriyetinin neden ödemeğe mecbur olduğunu, CHP içindeki post kavgasının saklanan yanlarını, İsmet Paşanın valisinin emri ile İzmir'de 1930 larda halka neye kurşun sıkıldığını, II. Cihan Harbi sırasında Türkiye'ye sığınan kandaşlarımızın Boraltan Köprüsünde Bolşeviklere neden teslim edildiğini, İnönü - Bayar gizli anlaşmasının sebebini... soracak mıdır?

Şimdiden söyleyelim, bunların hiçbirini sormayacaksınız. Sadece yiğit olmadığınızdan değil, safinızdaki derebeyi çocuklarının gösterdiği şekilde, hareketinizin sosyal ve ekonomik yapısı buna mani olduğundan sormayacaksınız.

18 yaşında bir gencin Londra'da Türk ateşliğine tayin edilmesindeki hikmeti araştırmaya lüzum kalmadan diyebiliriz ki, ortaya konulan sloganlar, CHP deki post kavgasını gizleyemez.

Hele bu kavgayı, halk yararına bir savaş diye kimseye yutturamaz. Dileğimiz, bu kavganın yeterince uzun sürmesidir.

Yeniden Milli Mücadele

«BENGAL İNEĞİ»

İnönü-Ecevit Kavgasının Gizlenen Gerçekler

İnönü ve Ecevit'in gittikçe büyüyen kavgasında gizlenen gerçekler var. Her iki tarafın da, mücadeleleri gerçek rayına oturtmamak ve CHP'yi bugüne kadar gelen şekliyle devam ettirebilmek için, söylemekten ısrarla kaçındığı gerçekleri teker te

ker ortaya koymak ve ondan sonra da bunlar ışığında her iki grubun kesin kıymet takdirini yapmak şarttır. Bu, CHP için olduğu kadar, son devir siyasi tarihimizin muhasebesi, istikbalin politikacısının yol ve hedef tayini; nihayet siyasi teşkilatla-

rın milletle olan bağlarının nisbetini göstermek için bir kriter teşkil edecektir. İnönü ve Ecevit, ferdî hayatları ve şahsî hataları itibarıyla bizim yazımızın konusunu teşkil edemezler. Onlar, Türk siyasi hayatında gelişme imkânı bulmuş iki politikacı tipini temsil ettikleri için ve birbirine basamak olan iki kişinin örneği olduklarından dolayı incelenmeye değer fertlerdir. CHP'deki kavgayı, bir parti içindeki basit hizip kavgaları olmaktan ötede bir manaya kavuşturacak olan husus da budur.

KAVGA NASIL HIZLANIYOR?

12 Mart Muhtırasından itibaren İnönü-Ecevit ayrılığının belirmesi, teşkilât içinde de o güne kadar küllenmiş bulunan ve fakat Ecevit'in sessiz sessiz köruklediği muhalefetin su yüzüne çıkmasına sebep teşkil etmiştir. Ecevit'in CHP'yi basamak yapıya Türkiye'de geliştirmek istediği neseblî malum hareket de böylece ve efkârı umumiyenin dik katini çeker olmuştur. Eğer 12 Mart olmasaydı, belki de CHP içindeki İnönü-Ecevit ayrılığı başlamayacak, «Ecevit İnönü'ye ters düşmeyecek», İnönü muhaliflerini yıpratmak için Ecevit'in çalışmalarını destekleyecek, CHP'nin tümü de bu arada Ecevit'in propaganda ile dolduracağı bir teşkilât haline gelecekti. Yani İnönü Ecevit'i kullanacak Ecevit de İnönü'nün «tarihsel onurunu» kendi hareketine peynir-ekmek yapacaktı. Olmadı. 12 Mart Muhtırası, Türkiye'de pek çok ham hayal sahibinin olduğu kadar İnönü-Ecevit cephesinin de oyununu bozdu. İşte o gün bugündür, CHP'de bazen hızlanan, bazen sakinleşen, sakinleştiği zaman büyük kavgaya kuvvet birikimi hazırlayan bir kaynaşma sürüp gitmektedir. Gitmektedir ama, kurultaya doğru yaklaşıırken, çeşitli vilâyetlerde yapılan il ve ilçe kongreleri kavganın tansiyonunu bir türlü aşağı düşürmemektedir. Şimdiye kadar kongreleri yapılan 5 vilâyette Ecevit ekibi başarılı olmuş ve İnönüçüleri saf dışı etmiştir. Neticelerin bu şekilde çıkması, İnönü'ylü büyük üzüntülere sevkettiği gibi, bazı kesin kararlar almasına da sebep olmuştur. Ecevit

— İsmet İnönü. Hergün biraz daha göçen adam.

ekibi ise, elde ettiği zaferlerin sarhoşluğu içerisinde Türkiye'nin kurtuluşu ve CHP'nin eski ve yeni şekli hakkında bir sürü parlak lâflar söylemişlerdir. Bunlara bakarsanız, yapacakları veya ithal edecekleri, o meşhur düzen değişikliği ile CHP ve zaten CHP kurtulursa da Türkiye kurtulacaktır. Ecevit ekibinin, kongreler esnasında geliştirmek ve etrafında az çok bir efkârı umumiye meydana getirmek istediği husus budur.

Ama ne İnönü'nün Ecevit'i suçlaması ne de Ecevit Ekibinin parti kavgasına karışık olarak sunduğu, Türkiye'yi kurtaracak düzen değişikliği formülleri, CHP'deki grupların gizlemeye çalıştıkları gerçekleri örtmeye kâfi gelmeyecektir. İnönü olsun, Ecevit olsun, bu gerçekler üzerinde durmadıkları takdirde, ne Cumhuriyet Halk Partisi namuslu bir yola girecek, ne de kavgaya bir asalet gelecektir. Kavgaya, bir çapul kavgası olmaktan; CHP'de yokoluşa, tükenişe doğru gitmek mecburiyetinden kurtulamayacaktır. Öyleyse nedir gizlenen bu gerçekler? Sanki baştan, açıklanmaması hususunda İnönü-Ecevit veya İnönü ile herhangi bir partili arasında anlaşma akdedilen hususlar? İnönü neyi açıklamak istemiyor? Neyi kabullenmek istemiyor? Anlaşıkları fertler nedir? Onlar neyi gizliyorlar? Anlaşmada üzerine el basıp yemin edilen menfaat ne? Bunların bilinmesi lâzım. İnönü'ylü anlamak için, Ecevit'i anla-

Bay İnönü'ye Soruyoruz

Bay İnönü, size daha önce de cevap vermenizi millet adına istediğimiz sorular sormuştuk. Fakat o sorularımız cevapsız kaldı. Şimdi ise CHP içerisinde müthiş bir kavgaya başlamış ve seni yine katî bir muhasebe anına getirmiştir. Oyle ki bu muhasebe senin genel başkanlığının sürüp gitmesi veya bir köşeye atılvermeni bahis konusu yapacağı kadar, CHP'nin yaşayıp yaşamayacağını da tayin edecektir. Yalnız, ucuz adamların muhasebesi ile değil, aşağıda soracağımız sorular muvacehesinde kendini ve partini hesaba çekersen gerçek bir hesaplaşmaya girmiş olursun. Aksi halde, kendini ve partine şu veya bu tarafıyla bağlananları, Türk milletinin işe yaramazları atıverdiği tarihin o karanlık köşesine götürür, gidersin. Şimdi soruları dinle ve cevap ver:

- 1 — Lozan'da 600 yıllık bir devletin medeniyet, ilim, ahlak ve istiklâl mirasının defterini 5.5 ayda nasıl dürdün?
 - 2 — Boraltan Faciasının kanlı ve adı mesulleri kimlerdir ve millete bunun hesabını ne zaman vereceklerdir?
 - 3 — Serbest Fırka rezaletini sahneye koyarken, Anadolu'da başına göz diktığın ve kanına susadığın millet evlâtları kimlerdi? Niçin bu rezaleti sahneye koydun? Yediğin başların hesabını millete ne zaman vereceksin?
 - 4 — BatıTrakya Türk'ünün acı dramının hain mesulleri hâlâ dinmeyen ahının hesabı ne zaman verilecektir?
 - 5 — Memleketi sorumsuzca yönettiğin şeflik devirlerinde, tek partinin karanlık ve düşleri bile karartan despotluğu altında yüreklerine korku sindirdiğin genç-ihtiyar Türk halkının hâlâ dinmeyen ahının hesabı ne zaman verilecektir?
 - 6 — Yol vergisi veremediği için boynuna ip takılıp kilometrelerce yolu atın arkasına bağlanmış olarak sürüklene sürüklene götürülen fakir Anadolu köylüsünün günahı neydi? Ve onların yürek parçalayan inleyişlerinin mesulü kimdir? Ve bunlar ne zaman hesaba çekileceklerdir?
 - 7 — Millet aç ve sefil yaşarken pembe köşlerde safa süren, servetine yeni servetler katan evlâtlarından tutun, kızının kocasına kadar servete garkeden hainler kimdi? Ve bunlar millet huzurunda ne zaman hesap vereceklerdir?
 - 8 — Şeflik devirlerinde CHP'li muhtarın, CHP'li memurun millete çekirdiklerinin hesabını kim ve ne zaman verecek?
 - 9 — Muhalefet devirlerinde, iktidardaki rakiplerini düşürebilmek için kızıl anarşiye fetva çıkaran basiretsiz kimdi ve Türkiye'nin bugünlere gelmesinin baş sorumlusu olan bu ferde yaptıklarının hesabı ne zaman sorulacaktır?
- Bunlar beyin çatılatacak sorulardır, ama bir ferdin de bu kadar hayati soruya milleti tatmin edecek cevabı veremezse namuslu olarak bu dünyadan geçip gittiği söylenemez. Cevap bekliyoruz.

mak için, CHP'yi anlamak için bunlar bilinmelidir?

CHP VE İNÖNÜ

Siyasi tarihi içinde CHP, İnönü'nün şahsında temsil edilmiştir. His, hayal, ihtiras, kin, düşmanlık, despotluk duygusu, acz, hile, komplo, tertip; İnönü'nün şahsiyetinde ne varsa CHP de öyle görünmüştür. Ve CHP, tarihi seyri içinde, arkasından takibedilebilecek temiz bir iz bırakmamıştır. İnönü ile CHP'nin geçmişini düşünen her millet evlâdının kafasında, karanlık bir iz kalmıştır. Zu'ümle karışık, sefaletle karışık, ızdırapla karışık. Sorunuz, Anadolu'da şeflik devirlerini yaşayan yaşı 50 ye ulaşmış, çileden pışmış Anadolu insanına. Ürkekliğini telâfi ederek konuşturmaya çalışınız. Size, o devirlerin korkunç hatıralarını anlatacaktır. CHP nin imkân verdiği, devrin bürokrat zümresinden başka bütün millet, aynı hatıraların karanlık kâbusunu hâlâ titreyerek hatırlar. CHP'nin muhalifi bir partiye oy attığı için, siyasi kanaatini açıkladığı için, hamile kadınları, yaşı yetmiş bulmuş ihtiyarları kilometrelerce yolu, kışın kavurucu soğukunda yayan yapıldak yürüterek cezalandıran CHP yi nefretle, tiksinecek, o devirleri bir daha yaşamamak için dua ederek hatırlar. Bütün ümidini bağladığı kara sabanını satarak dahi ödeyemediği yol vergilerinin getirdiği jandarma dipçiklerini acıyla ve ızdırapla hatırlar. Size sefaleti anlatır, ezilmişliği anlatır. Bütün bunların yanında, beyaz tren safalarını da sözlerine ekler. Pembe köşk âlemlerini, Dolmabahçe sarayını nasıl oğluna yatakhane yaptığını anlatır. Anlatır.

CHP devrini düşünürken ve İnönü'nün siyasi hayatını hafızamızda canlandırırken, Lozan'da İsmet Paşa'nın Osmanlı mirası üzerinde oynattığı kalem cızırtılarına karışık, Kıbrıs'tan 12 adalardan, Batı Trakya'dan, Musul'dan, Kerkük'ten yükselen imdat sesleri duyarsınız. Kahpe süngülere hedef olan bebeklerin cıvıllıklarını işitirsiniz. CHP devrini hatırlarken, Bortalın Köprüsünde Ruslara iade edilen Türk analarının, Türk çocuklarının, Türk babalarının «bizi bunlara teslim etmeyin, bizi siz öldürün» diye yalvaran yanık sesini duyarsınız. Rus topraklarında patlayan moskof kurşunlarının sesleri tırmalar beyninizi. İnönü'nün hayatını düşünürken, üniversitelerde, gencecik yaşında kurşunlanan millet evlâtlarının ölüm fermanına imza koyarcasına beyanatlar veren namlı paşanın, siyasi ihtiras kumkumasını görürsünüz. «İşgallere, boykotlara kanunî kılıf» giydiren fermanları gelir elimize. Kızıl köpeklerin nikâh alayında gerdege girmenin heyecanına şahit olursunuz üzerinde. İnönü deyince bunlar ve bunlara benzer şeyler hatırlanır.

Peki Ecevit bilmez mi bütün bunları? Ecevit, CHP nin ve İnönü'nün geçmişini bilmez mi? Halk ve millet düşmanı haramzadelerin CHP içinde yer yer kümeleştiğinin farkında değil midir? Farkında ise niçin söylemez. «İnönü halk düşmanıdır CHP halkçılığa bütün tarihinde ihanet etmiştir.» diye. Söyleyemez. Çünkü... ÇÜNKÜ ECEVİT DE...

Evet çünkü Ecevit de, paşa babasından farklı bir tornadan çıkmış değildir. Bir fert Amerikan Robert Kolejinde okur, Yahudi Rokfeller bursuyla beslenir, Harvarbu Ame-

rikan üniversitesinden diploma alır; ondan sonra da Allende'nin Sili'sinden veya Yahudi Willy Brandt'ın Almanyasından veya Lenin'in hareketinden siyasi bir yol ve yapılacak bir düzen değişikliği çıkarırsa; sırtını Bozkurt Nuhoğlu gibi kendisine arzu ubudiyet ve arzu hürmet (!) eden haramzade ağaların komünist çoçuğuna dayarsa; «devrim, devrim» diye, Türk halkının yabancı olduğu mavalları dizerken bir de çıkıp «Ortanın solu Muhammedin yolu» derse; Çalışma Bakanlığı zamanlarında Amerika'nın Coca-Cola firmalarına kapıları açıp, Türk meyveciliğine en zaım darbeyi vururken; şimdi kalkar da sömürülmekten, emperyalizm den bahsederse; halka en az marksist Allende kadar veya Amerikan kolejlerinin yosun tutmuş fikirleri kadar uzak bir kafa yapısının sahibi iken; kalkıp da halkçılıktan, halkla bütünleşmekten bahsederse; Demokrasiden bahsederken, halkın uadesine taban tabana zıt, Türk milletinin tarihinde, varlığına rastlanmayan, Türk halkının temiz kültüründen ve düzen anlayışından çıkarılıp atılmış pislikleri, «düzen değişti-receğim» mavallarıyla piyasaya sürerse, herhalde Paşa babasından farklı bir şeklide mütala edilemez. Onun için Ecevit de Paşa babası gibi, siyasi fosiller âleminin bir namzedi olmaktan ileriye gidemeyecek tir.

Şimdi de İnönü'ye soralım: Ecevit'in bir marksist olduğunu bilmiyor muydun? Biliyor idiyse niye söylemedin? Neden daha baştan Ecevit'in marksist olduğunu ilân etmedin? Neden gizledin? Gizlersiniz GİZLERSİNİZ, ÇÜNKÜ

KAVGANIZ ÇAPUL KAVGASI

Ecevit ve İnönü'nün hiçbir zaman söyleyemeyeceği hususlar, yukarıda her iki fert hakkında yaptığımız açık lamalardır. İki insan arasındaki ittifak, karşılıklı olarak bütün hususiyetlerin itirafına ve tartışmasına bağlıdır. Ama bugüne kadar Ecevit, dünlerin diktatörü paşanın elini öpmüş, şimdi «CHP egemen güçlerin hakimiyeti altındaydı» dediği CHP'ye hizmet etmiş, sekreter olmuştur. Bir Ecevit çıkıp, İnönü'nün bugüne kadar halka yapıklarını teker teker ortaya dökebilir mi? Gerçekten halkçı ise ve gerçekten yürekli ise bunu yapması gerekir. Bunu yapmak yetmez. CHP nin bütün ruhunu, geçmişini ve İnönü'nün ona enjekte ettiği anlayışı inkâr edip, bomboş olarak, halkın kültür, anlayış, inanç ve düşüncesinin telkinine kapıları açmadıkça halkçılıktan bahsetmek mümkün değildir. Bu böyle yapılmadığı takdirde Ecevit hareketi, halkın üzerinde yeni bir zulüm şebekesi teşekkül ettirme hayalinden ve komünistlerin maskeli faaliyetlerinin bir odak noktası olmaktan ileri gidemeyecektir. Şimdi Ecevit'ten beklenen şudur: İlerideki kurultayda çıkıp, «biz, İnönü tarihinde şu, şu, şu suçların faili olduğu için, halk düşmanı olduğu için, CHP tarihi boyunca halka ihanet ettiği için, eski CHP'yi tamamen yıkmak ve onun yerine yalnız halkın sesini yansıtan bir parti olmak istiyoruz. Ben de kafamdaki bütün tortuları atıyorum Türk milletinin inancından daha doğru bir görüş yoktur.» derse, o zaman halkçılığın yolunda yürümeye başlayacak demektir. O zaman, İnönü ile veya İnönücülerle kavgasında bir öz bulunacak demektir. Yoksa yapılan ha-

Bay Ecevit'e Soruyoruz

Bülent Ecevit, son günlerin en çok konuşan bir ferdi haline geldi. İleri-geri her mevzuda konuşuyor. Halk taraftarlığını kimseye bırakmıyor. Biz Ecevit'in bazı hususları açıklamadığına veya açıklamaktan kaçındığına inandığımız için, Ecevit'in gerçek mahiyetini, efkârı umumiyenin anlamasını temin edecek bazı sorular tesbit ettik. Ecevit'in, eğer saklı-gizli bir tarafı yoksa ve gerçekten içindeki niyetlerini açıklama cesaretine sahipse bu sorularımızı cevaplandırır. Bekliyoruz.

1 — Bay Ecevit, yayınlanan bazı kitaplarınızda Türkiye'de ki devrimcilere taktik vermek için yazılmış satırlarınız var. Bunlardan birisinde, «Mao'nun önünde, Fidel Castro'nun önünde, Lenin'in önünde Guevara'nın önünde kilitli kapılar olduğunu ve onların devrim yapabilmek için bu kapıları kırmak zorunda kaldıklarını; halbuki Türkiye'de devrimin bu kadar zorlamaya ihtiyacı duymayacağını ve kapıların itiliverince açılacağını» yazıyorsunuz. Bundan, getirmek istediğiniz düzenin Lenin'in, Fidel Kastro'nun ve onların Türkiye'deki kuyrukları eşkiya çetelerinin istediği düzenden farklı olmadığını, onlardan sadece bu düzenin gerçekleştirilmesinin metodunda ayrıldığını mı kastediyorsunuz?

2 — Yürütücülüğünü yaptığınız sosyal-demokrasi akımının, dünyada hangi ülkede uygulaması yapılmaktadır. Size bağlı olduğu anlaşılan bazı yazarların takdim ettiği gibi marksist Allende'nin Sili'sinde mi, Doğu Almanya'daki komünist sistemi tanıyan ve D. Almanya'nın Rus boyunduruğunda kalmasını resmileştiren Yahudi Willy Brandt'ın Almanya'sında mı? Yoksa sosyal-demokrasi ismini, Lenin'in kurduğu ilk komünist partisine verdiği «Sosyal Demokrat Parti» isminden mi aldınız?

3 — Sosyal Demokrasi hareketinin doktrini nedir? Komünizm ve kapitalizmde olduğu gibi materyalist bir doktrine mi bağlıdır?

4 — CHP'nin halkla bütünleşmediği için iktidar alternatifi olamadığını ve ezeli muhalefet rolünü oynadığını söylüyorsunuz. Bu durumdan kurtulmak için CHP'nin kendi kendisini yenilemesi gerektiğini ve halkla bütünleşmesi icabettiğini söylüyorsunuz. Bunu sizin sosyal demokrat hareketinizin temin edeceğine inanıyor musunuz? Halk sizi destekleyecek mi? Veya bugüne kadar ne ölçüde destekledi. Halkın sizi desteklemesi için, onun hangi duygu ve inançlarının yıkılması gerektiğine inanıyorsunuz? Yani halkın sizi desteklemesi nasıl mümkün olur?

5 — CHP'nin bugüne kadar egemen güçlerin gölgesinde yürüdüğünü ve onlara dayandığını söylüyorsunuz. Bu egemen güçlerden neyi kastediyorsunuz? İkincisi, CHP'nin halka dayanmadığını söylemekle, acaba, bugüne kadar 6 oktaki «Halkçılık» prensibine ve kendi ismine ihanet ettiğini mi söylemek istiyorsunuz?

6 — Türkiye'de sol hareketi yürütenlerin umumiyetle Amerikan Kolejleri, Saint Josef Lisesi, Saint Benoit Lisesi gibi yabancı okullardan mezun olanlardan meydana geldiği dikkat çekiyor. Aybarlar, Behice Boranlar, Cetin Altanlar v.s. Sizin de bu tür yabancı okullardan mezun olduğunuzu ve Amerika'da bir Yahudinin kurduğu vakfın bursuyla okuduğunuzu hesaba katarak acaba şu hükme varabilir miyiz? Yabancı okullardaki kültür emperyalizmi ve Türk milletinin bünyesine zararlı fikirler yetiştiren gençleri millettten koparmaktadır. Ne dersiniz?

7 — Bay Ecevit son sorumuz da aktüel bir meseleyle ilgili: İdam cezalarının kaldırılması ile ilgili kanun teklifinin altında sizin de imzanız var. Yalnız bugün, idam cezalarının kalkması için yürütülen kampanya, «Nazım Hikmet ve Sadi Alkılıç davasında» olduğu gibi komünistlerin kurtarılmasını hedef almıştır. Komünistlerin kurtarılması için yürütülen bu kampanyaya hâlâ katılır mısınız?

Cevap bekliyoruz

reket, post kavgası yapmış olmanın dışında birşey ifade etmeyecektir.

İnönü için de çıkar yol yoktur. Halka dönmek, halka hesap vermek ve mümkün olursa kendisini affettirmek. CHP'nin, parçalana parçalana yokoluşun girdabına yuvarlanmasına ramak kalmışken, partinin önde yürüten iki ferdine düşen, kendilerini ve muhaliflerini, en realist vakialarla muhasebe etmek ve acımadan hükmü vermektir.

Bunu yapmayıp da, CHP koltuğu senin olacak, hayır benim olacak tarzında bir münakaşa geliştirmek, her

nasılsa büyük bir vurguna konmuş fertlerin parsa paylaşmasına ve kemik bulmuş varlıkların kavgasına benzemektedir.

CHP ve onun mesulleri karar dönemlerini yaşamaktadırlar. Millete yabancılaşmak, bütün müesseseler gibi CHP'nin de yokoluşunu hazırlamaktadır. İnönü, millet vicdanında hüküm giymiştir. Eğer bu tutumun da devam ederse, Ecevit için de farklı bir hüküm beklemek mümkün değildir. Halk düşmanlığını bırakınız. Suçlarınızı itiraf edip, millete dönünüz.

Erim'in Fransa Ziyareti

İttifaklarımız ve Tarihin Dış Politikamıza İşaretlediği Hedef

— Fransa seyahatinde büyük engellerle karşılaşabilecek olan ve milli haysiyeti temsil etmesini beklediğimiz Başbakan Erim.

Bilindiği gibi Başbakan Nihat Erim Fransa'ya, 19 Ocak'ta başlayacak ve dört gün sürecek resmî bir ziyarette bulunacaktır. İktisadî, askerî ve siyasî bir mahiyet arzeden bu ziyaret, dünya politika sahnesinde birkaç seneden beri açıklık kazanan bir takım değişikliklerin içerisinde mütalâa edilebilir.

Ziyaret, Türkiye'nin menfaatleriyle ilgili olduğu kadar, Fransa'nın menfaatleri açısından da büyük önem taşımaktadır. Erim'in, Fransa'da konuşacağı meseleleri ele almadan önce, dünya siyasî grafiğinin çizdiği son eğriyi belirtmekte fayda vardır.

AVRUPA BİRLİĞİ VE AKDENİZ POLİTİKASI

● Her şeyden evvel, Avrupa'da siyasi birliğe doğru bir geliş vardır. Bu, iktisadî mahiyette gösterilmesi ne rağmen «Ortak Pazar» adı altında bir «Avrupa Birliği»ni temindir. Bilhassa Fransa'nın Nato'dan ayrılışı ve Amerikan birliklerinin Avrupa'dan çekilmeye başlamasıyla güç kazanan «Tek Avrupa» fikri, iki süper güç Nato ve Varşova Paktlarının karşısına üçüncü bir kuvvet olarak dikilmeyi gaye edinmiş görünüyor.

● Akdeniz, Akdeniz milletlerinin hâkimiyeti ve kontrolünde değildir. Bu durum Fransa'yı endişelendirmektedir ve büyük çapta tedirgin etmektedir. Türkiye ise, jeopolitiği ve boğaz

lara sahip olmasından dolayı Akdeniz'in kilit kapaşı olmakta; bu sebeple dikkatleri üzerine çekmektedir. İstikbal, Türkiye'nin coğrafi olarak kazandığı değerin daha da artacağını göstermektedir. Fransa, bu durumdan faydalanmayı ve Türkiye ile olan bağlarını kuvvetlendirmeyi zorunlu görmektedir. Bilhassa Akdeniz'de hissedilir bir hâkimiyeti bulunan Sovyetlerin varlığı, bütün Akdeniz memleketleri için büyük tehdit unsuru olmaktan başka, diğer dünya devletleri de Sovyet yayılmasını endişe ile takip etmektedir.

MÜTTEFİKLİĞİ, DOSTLUKLA KARIŞTIRMAMALI

Müttefik devlet, menfaatleri kendi menfaatlerimize uygun olan devlettir. Hiç bir millet, dostlar ve müttefikler bulmadan yaşayamaz. Hele hele 20. yüzyıl gibi kıtalararası gidiş ve gelişlerin dakikalarla ifade edildiği bir çağda, bir millet, ne kadar güçlü olursa olsun, tek başına yaşayamayacağını bilmektedir.

Bu gerçekler, Türkiye'nin de dostlar ve müttefikler bulmak mecburiyetinde olduğunu gösterir. Bir milletin müttefikliğe uygun gelecek menfaatleri ise, dünya üzerinde işgal ettiği yer, ekonomisinin tarzı ve nüfusu tayin eder. Müttefik olmak, karşılıklı menfaat birliğine dayandığı halde, dostluk öyle değildir. İnançları, kültürleri ve değerleri aynı olmayan milletlerin dost olamayacağı hatırdan çıkarılmamalıdır. Bu noktadan, Türkiye'nin bir Hristiyan devleti ile dost olamayacağı söylenebileceği gibi, menfaatlerinin icabı müttefik olmasına bir engelin bulunmadığı da eklenebilir.

İttifakın belirli şartları olduğuna göre, şartlar uygun görüldüğü anda, Fransa ile de ittifak yapılabilir. Gözden kaçırılmaması gereken husus, kendi menfaatlerimizin ön planda bulunmasıdır. Fransa'ya karşı, «Has ta adam» uydurmacasının bir varisi, lüzumsuz bir batı hayranlığının taklitçisi olarak değil, şahsiyetli ve oturaklı bir devletin temsilcisi olarak davranmak mecburiyeti, katiyetle unutulmamalıdır. Dış ülkelerde bizi temsil gayesiyle masaya oturan bir devlet adamından beklenen, bu duygunun tercümanlığını yapmasıdır. Yoksa, kendisini yabancı devlet üfelerine muhtaç hisseden bir Türkiye'yi temsil düşüncesi bile, bize zülüdür. Bu düşünceye sahip olmak, her şeyden önce, millete ve tarihe sırt çevirmek manasını taşır.

Ziyaret öncesi, Fransız Dışişleri ve Devlet Bakanlarının söylediği şu sözlerin mânâsı bile, Türkiye'nin bugün ve istikbalde nasıl hissedilir bir güç olacağını işaretidir.

«— Ortadoğu gibi kritik bir bölge de yegâne istikrar unsuru olarak bulunan Türkiye, bizim için çok önemlidir. Türkiye'de bozulacak istikrar veya çıkacak bir karışıklık, bizi hem bu bakımdan, hem de Akdeniz'in gü

venliği yönünden çok kuşkulandırır.» (1).

Bu sözler her ne kadar, Ortadoğu'nun Fransız dış politikasındaki ehemmiyetini gösteriyor ise de, burada bir hakikat gizlidir. Bu, Türkiye'nin Ortadoğu ve İslâm âleminin tarihi lideri olduğunu perçinleyen hakikat tir. Bu liderlik, Türkiye'nin üzerine tarihin, idealin ve jeopolitiğin devretmeye mecbur olduğu liderliktir. Libya Devlet Başkanı Kaddafi'nin şöyle dediği hatırdadır:

«Türkiye'nin İslâm âlemindeki ve bölgemizdeki yapıcı rolünü tekrar üstüne almasını nasıl sabırsızlıkla beklediğimi bilemezsiniz.» (2)

Geçen yıl, Hindistan'a giden heyetimize, oradaki müslümanların da söyledikleri bu mealdeki sözler, artık devlet adamlarımızda ve politikaçılarımızda yeni bir mesuliyet duygusu uyandırmalıdır. Görülmekte ve yine anlaşılmaktadır ki, Türkiye'nin güvenliği, Avrupa ülkeleriyle yapacağımız ittifaklarla birlikte, büyük ölçüde Ortadoğu, Kuzey Afrika ve bütün Afrika ülkeleriyle meydana getireceğimiz bütünlüğe ve bölünmez dostluk kütesine bağlıdır. Biz Avrupayla ittifak yaparken Sovyet Rusya'nın, Ortadoğuda bir ur gibi büyümesi, her hâlükârda, güvenliği mizi tehdit altında bulunduracaktır. Bu demektir ki, Türk dış politikasının stratejisi, Beynelmîl Komünizmin Ortadoğuya ve Akdeniz hâkimiyeti için Kuzey Afrika ülkelerine uzanacak kollarını kırarak ve devletimizi, arzulanan tarihi liderliğini yüklenmesini sağlayacak tarzda çizilmelidir.

ERİM'İN FRANSA'DA GÖRÜŞMEKLERİ

Gündeme alınan maddelere bakılırsa:

● Türkiye'de her taraftan izlenebilecek bir televizyon yayınının sağlanması için Fransızların yardımının temini.

● Metro yapımında ihtisaslaşmış olan Fransızlara, İstanbul ve Ankara metrolarının yapımının verilmesi. Fakat metro yapımının para bakımından büyük meblağları gerektirmesi, bu işin tamamen Fransızlar tarafından deruhte edilmesini zorlaştırılmaktadır. Bu noktada Erim'in yapacağı, metro işinde yardımları buluncak beynelmîl finansman kuruluşlarını, Fransa'nın da madden desteklemesini sağlamak olacaktır.

● Görülecek önemli meselelerden biri de «Exocet» füzeleri ve bu füzeleri taşıyan gemilerle ilgilidir. Bu füzeler, yöneldiği hedefi ken diliğinden bulma, tam isabet kaydetme ve çok alçak irtifadan seyrederek düşman radarları tarafından tespit edilmeme özelliklerine sahip olup, sadece Fransa'da imâl olunmaktadırlar. Her biri 600 milyon TL. değerinde olan bu gemilerden şimdilik 4 tane alınması ve bedellerinin bir bölümünün, Fransa'ya ihraç edeceğimiz tütünle karşılanması

düşünülmektedir.

Yalnız şunu da hatırlatalım ki aynı füzeleri taşıyan gemilerden 4 tane de Yunanistan sipariş etmiş, hatâ bir tanesini de geçtiğimiz hafta içinde teslim almıştır.

● Sayıları 15.000'e yükselen Fransa'daki işçilerimizle ilgili «Sosyal Güvenlik Anlaşması»nın kısa zamanda yürürlüğe girmesini temine çalışmak. Genişlemekte olan Fransız sanayi ve ekonomisinin önümüzdeki yıllarda bizden daha fazla işçi isteyeceği düşünülürse bu mevzu da, bir hayli önem kazanmaktadır. Türkiye'nin sanayileşmesini temin yerine, iş gücümüzü zayıflatan dış ülkelere işçi gönderme ameliyesi, aslında temel itibarıyla millî menfaatlere aykırı düşmektedir.

● Eğitim ve kültür münasebetleri konusu. Bir gazete, Fransızların kültür hareketlerinin bir müddetten beri Türkiye'de cılız kaldığını söylemekte ve Fransızların kültürel yatırımlar yapacaklarını açıklamaktadır. Üzerinde hassasiyetle durulması gereken konulardan biri de budur. Bilhassa Türk yetkilileri, bu konuda temkinli davranmaya mecburdurlar. Zira kültür, bir milletin hayat pınarının süzülmesi halidir. Yabancı kültürler ise, millî kültürü olduğu kadar, millet hayatını da darbeler. Zaten şimdiye kadar ne çektiyse, kafalarını yabancı kültürlerin istilâ ettiği aydınların basiretsiz hareketlerinden çekmişizdir.

Türk kültür hayatını yozlaştıracak, bulandıracak ve kültür yapımızı karıştıracak olan taahhütlerde bulunmaya, kimse kendisini selâhiyetli görmemelidir.

İktisadî hayatımızla ilgili anlaşmalarda da, bugüne kadar verilen, ekonomik bünyemizi çürütücü tavizlerden yeni tavizler vermemek esas prensip olmalıdır.

1939'da Paris Hukuk Fakültesini bitiren Nihat Erim'in, Türk hükümetini temsil ederken, Türkiye'nin iç meselelerine karışılması mevzu bahis olduğunda milletimizi ve aydınlarımızı sevindirecek millî jesti yapacağının ümid etmekteyiz.

Devletler arası anlaşmalarda esas olan, milleti, onun ideallerini temsil etmektir. Bu başarıldığında her ittifak, devletin de lehine neticelenir. (1) Milliyet 12 Ocak 1972.

(2) Cumhuriyet Gazetesi, Haz. 1971.

— Roçildlerin Banka Müdürü Fransız Cumhurbaşkanı Pompidou. Samimi müttefik olabilecek mi?

— İslâm ve insanlık düşmanlarının, kardeş Pakistan için hazırladığı kanlı ve acı bir oyunun baş aktörü olan Mücibürrahman, Dakka'ya dönerken Hindistan'a da uğramış ve Hindü lider Gandhi'ye, müslüman ve güçlü Pakistan'ı parçaladığı için teşekkür ederek emirlerine her zaman âmade olduğunu bildirmiştir. Resimde, Mucib'in, Yeni Delhi hava alanında Gandhi ve diğer Hindü liderler tarafından karşılanışını görüyorsunuz. Yazıklar olsun kuklalara.

Doğu Pakistan'da Son Durum:

Pakistan'ı Parçalayanların İğrenç Niyetleri Belli Oluyor

Avrupa, Amerika hattâ dünya siyasi hayatının tarihi incelendiğinde öyle devlet adamları ve politik şahsiyetlerle karşılaşılır ki, kendilerinin; sahiplendikleri mevkilere nasıl ve niçin geldikleri bir muammadır. Hele siyasi ve beşerî hadiseleri teza hürleri, yan neticeleri veya basit sebepleri ile inceleme alışkanlığında olanlarca bu durum, içinden çıkılmaz bir hal alır. Milletlerin başların da yıllar tüketen bu adamları bir el, sanki görülmez bir el bulur, çıkartır yükseltir. Adeta itekler.

Bu el, İslâm âleminde daha güçlüdür. Bugün İslâm âlemi üç buçuk İsraille baş edemez ise, sebep onların arasında İslâm milletlerinin ideallerine, inançlarına ve değerlerine ters düşen o kukla şahsiyetler vardır. Gafil olabilirler. Ama, Beynelmîlel politikanın tesirleri onları bir noktada düşünemez, ileriye göremez hale getirmiştir. O politika onları böler, ufalar ve yutar...

Asya'nın bağrında 130 milyon müsüman ile yükselen Pakistan'ın bölü nüşü gibi... Bütün dünyanın gözleri önünde katledilişi gibi...

Pakistan'da harp bitmedi. Sadece silâhlar sustu, sahneler değişti, ama oyun bitmedi. Bakınız, şimdi nasıl devam ediyor:

MUCİBÜRRAHMAN SERBEST BIRAKILDI

Pakistan felâketinin aktörlerinden olan, Beynelmîlel politikaların ajanı, Doğu Pakistan eski Avamî Birliği Partisi Başkanı Mücibürrahman, 9 ay devam eden tutuklamadan sonra serbest bırakılmıştır. Ne var ki, Mucib'in ilk uğradığı yer Londra olmuştur. Hint-Pakistan harbinde bütün iğrençliği ile ortaya çıkan İngiliz siyaseti, hadiselerle yön vermekte devam ediyor. Bugün, bir çok şahıs Mucib'in Batı Pakistan'dan serbest bırakılınca direkt olarak Londra'ya gitmesini hayretle karşılıyor. Konu ile ilgili bundan evvelki yazılarımızda, Sovyet siyaseti ile İngiliz siyasetinin büyük bir paralellik içinde olduğunu bilhassa belirtmiş, oraya

bir «dikkat» koymuştuk. Sıcak harpte Hint askerlerini aktif olarak destekleyen, hele B. Milletlerde anlaşma tasarılarını ardı ardına veto eden Rusya'nın, dünya efkârı umumiyesinden aldığı kötü puan ortadayken, Mucib'in Moskova'ya gitmesini beklemek düşünülemezdi. İlk durak Hindistan da olamazdı. Geriye kaypak politikanın temsilcisi İngiltere'nin kucağı kalıyordu. Ve öyle oldu...

Mucibürrahman, Londra'nın Heathrow Havaalanına indiği dakikadan itibaren bir devlet adamı gibi karşılanmıştır. Mucibürrahman, Başbakan Edward Heath ile Bengaldeş'in yönüminin ne şekilde olacağı konusunu görüşmüştür. Hattâ sıranı haberlere göre Bengaldeş'in «sosyalist» vasfını muhafaza ederek İngiliz Milletler Topluluğu'na katılması dahi söz konusudur. 1-2 haftaya kadar da İngiltere'nin Doğu Pakistan'da kurdurulan bu yeni kukla «Bengaldeş Hükümeti»ni tanıyacağı kesinlik kazanmak tadır. Yine öğreniyoruz ki İngiliz B. Bakanı Heath, Rahman'ın serbest bırakılması mevzuunda Pakistan'a bas kı yapmıştır.

Londra'dan İngiliz Kraliyet Hava yollarının bir uçağıyla ayrılan Rahman, Dakka'ya gitmeden önce Yeni Delhi'ye uğramış ve burada Hindistan Cumhurbaşkanı V.V. Giri ve Başbakan İndra Gandhi tarafından resmî bir törenle karşılanmıştır. Doğu Bengal'in kurtuluşu (!) için yaptığı yardımlardan dolayı binlerce müslüman Pakistanlı'nın katili olan Hindistan'a teşekkürü de ihmal etmeyen Rahman, Dakka'ya ancak efendilerinin talimatlarını aldıktan sonra dönmüştür.

İktisaden zayıf olmaktan kurtulmamış Doğu Pakistan ekonomisi, son harpten sonra felç olmuş halde dir. Hayatın normale doğru dönmesi için Rahman'ın büyük maddî yardımlara ihtiyacı olduğu muhakkaktır. Bu yardımlar herhalde İngiltere, Hindistan ve Rusya'dan sağlanacaktır. Zira Doğu Pakistan'da kukla bir «Bengaldeş» devleti hortlatan-

lar onun kanını emmek için beslemeyi de ihmal etmeyeceklerdir.

Doğu Pakistan komünist kuşatma zincirine Asya'da eklenmiş yeni bir halkadır. «Bengaldeş»i ilk tanıyan devletlerin Bulgaristan, Doğu Almanya ve Sovyetler Birliğine dahil komünist ülkelerin olması dahi bunu doğrulamaya yeterlidir.

PAKİSTAN'IN PARÇALANMASI İDEOLOJİKTİR

Son yarım asırdır cereyan eden ihtilâller, harpler hep İslâm âlemini yeni felâketlerin içine itmiştir. Bunun yanında komünizm büyük bir tahribata girişmiş ve bugün insanlık için korkunç bir hakimiyet teessüs ettirmiştir.

1. Chan harbi neticesinde Almanya ve Rusya'da rejim değişiklikleri meydana gelirken, Osmanlı İmparatorluğu da parçalanıyordu. Hele 2. Cihan Harbinden sonra dünya siyasi dengesinde öyle değişiklikler oldu ki, bu değişiklikleri geçen zamanın darlığıyla doğru orantılamak güçtür.

Kapitalist ve komünist bloklar arasında paylaşılan dünyada ne yazık ki, sionist şeflerin plânları uygulan- dı. İslâm âlemi bölündü. Bir kısmı komünist hâkimiyetine girdi. Kimi yabancı kültürlerin ve sistemlerin içinde eridi. Şahsiyetlerini kaybetti- ler.

Asya'nın en stratejik yerlerinden birinde 130 milyon müslümanın varlığının Sionizm'in güdücüleri tarafından hazmedilemeyeşinin sebebi şudur:

«1967 de Ortadoğu'da Yahudi teca- vüzünden sonra Ben Gurion Paris'te ki Sorbonne Üniversitesinde şöyle demişti: «Beynelmîlel Sionist hareket, Pakistan'ın sebep olduğu tehli- keye göz yumamaz. İdeolojik bir dev- let olan Pakistan, Sionist hareke- tin mevcudiyetini tehdit etmektedir.» (1) (9 Ağustos 1967 Jewish Chronicle)

Beynelmîlel Sionist politikanın Pa- kistan'ın parçalanmasını körtikleme- sinin izahı budur. Hele Dakka'yı tes- lim alan Hint komutanının ve bazı Hintli Generallerin Yahudi oluşu bir hayli düşündürücüdür. Tabii gerçek- leri hazmedebilme olgunluğuna ere- bilenler için!...

Yahudi Henry Kissinger'in talima- tıyla iş gören Nixon Amerika'sının Hint-Pakistan harbinde tesirsiz olu- şunun sebebi de budur.

İşaret edilmesi zaruret olan bir tehlike daha vardır: Vietnam'da a-

levlenen kızıl kıyılcım, Kamboçya' dan sonra Doğu Pakistan ve Batı Pakistan'a sıçramıştır. Komünist ku- şatması dediğimiz bu siyaset, şimdi İran Körfezinde Irak ile İran'ı yeni bir harbin eşiğine getirmiştir. Bilin- diği gibi İran Körfezinde (Basra Kör- fezi) Bahreyn'deki İngiliz üssünü Amerika Birleşik Devletleri devral- mıştır. (2) İran-Irak muhtemel har- bi sırasında veya sonrasında ABD' nin Bahreyn adalarından çekilmesi an meselesi olacak ve bu bölge de komünist kuşatmasının içine alına- caktır.

Dolayısıyla, son Hint-Pakistan har- bine «Batı Pakistan Doğu'yu sömü- rüyordu» gibi sathî, cılız bir kulp uydurmak ancak sahtekârlık ve ba- sîlik olur. Gerçek düşmanları bilme- mek gafleti veya düşmanı gizlemek hiyaneti olur. Eğer sömürden bah- sedilecekse, Rusya ve Çin şöveniz- minin azgın iştahına terk edilmiş Kı- rızistan'dan, Tacikistan'dan, Özbekis- tan'dan, Kazakistan'dan, Türkmenis- tan'dan yüz milyon mağdur, mazlum müslüman Türk'ten bahsedilmelidir. Kızıl kuruklar, yıllarca niçin bunu gizlediler? İngiliz propagandası, ni- çin yanıbaşındaki İrlanda'nın müca- delesini örtbas etmek için çırpındı? BUTTO YENİ FELÂKETLER Mİ HAZIRLIYOR?

Harbin karışıklığında paldur kül- dür Pakistan Devlet Başkanlığına ge- tirilen Zülfikâr Ali Butto'nun siyasi zafer vaatleri hayal olmaya başladı denebilir. Mucibürrahman meselesin- de Butto'nun basiretsizliği bugün ta- rafsız siyasi gözlemcilerce dahi ka- bul edilmektedir. Kaldı ki İslâmî sosyalizm diye bir maske ayarlayan ve Çin taraftarı Butto'nun son dav- ranışlarını da müspet karşılamak im- kânı kalmamıştır. Yahya Han ve 16 generalin evlerinde hapsedilmeleri Pakistan ordusunu zayıflatacak ve yeni bir felâketin kaynağı olacaktır. Butto, anlaşılmalıdır ki mevkîni sağlamlaştırmaya aslında kendisinin de büyük payının bulunduğu son Pa- kistan dramını başkalarının üzerine devirmeye büyük gayret göstermek- tedir.

Bu hareketler, Pakistan'ın içte hu- zursuzluğa itilmesini hızlandıran ha- reketlerdir ve düşmanların ekmeği- ne yağ sürer.

Butto'nun da bunu bilmemesine imkân yoktur!

(1) 8 Ocak 1972 The Muslim World
(2) 8 Ocak 1972 Gazeteler.

— Beynelmîlel komploların, büyük bir felâketin içine yuvarladığı kar-deş Pakistan'ın doğusunda, şimdi istiklâl marşı olarak, Hindü şair Ta- gor'un yazdığı bir şiir okunmakta, sokaklarında Hint sürüleri delâşmak- tadır. Resim, Doğu Pakistan'da kurulan kukla Bengaldeş hükümetinin uydurma lideri Nazr'ın, Hint birliklerinin himayesinde Dakka şehrine gelişini göstermektedir. Pakistan, kim tarafından ve kimin hesabına parçalanmıştır? Görülüyor.

Örfi İdare Mahkemelerinde sürdürülen «vatan ihanet» dâvâlarının, bir kısmının sonuçlanması, bir kısmının da sonuçlanmak üzere oluşu, ihanet şebekesi üzerinde, büyük bir endişe ve telaş meydana getirdi. Devlet yıkıcılarının dışarda kalmış kuyruk-arı üzerinde meydana gelen bu telaş ve çaba, üzerinde önemle durulması ve devletin güvenliği bakımından derin derin düşünülmesi gereken bir husustur. Bir sabotörler ve hainleri sürüsü kalkıyor, devleti yıkmaya, millî orduyu lâğvetmeye, milleti kölelik düzenine atmaya teşebbüs ediyor; bu yüzden de, kendilerine hiyanetlerinin cezası veriliyor ve fakat, bir sürü adam ve teşekkül ayağa kalkarak, bu sabotörler sürüsünü himayeye ve kurtarmaya çalışıyor. Memleketin en karanlık ve bunaltıcı günlerinin, acı ve nefret verici hatıralarının, bütün canlılığıyla hafızalarda hâlâ yaşandığı Türkiye'de oluyor bunlar. Bu bakımdan biz, geçmiş sayılarımızda, üzerinde önemle durduğumuz bu meselelerin peşini bırakmayacağız. Ta ki, mesele milletin lehine gelişsin, devlet, üçbuçuk hain sürüsünün ve onların yordakçı hâmlerinin tasallutundan kurtarılsın ve acziyete düşmesin.

KOMÜNİZM BİR DÜNYA DİKTATÖRLÜĞÜ KURMA ÇABASIDIR

Her şeyden önce şunu bilmek zorundayız ve hâdiseler de göstermiştir ki, milletimize dört beş seneden beri ızdıraplı günler yaşatan bu cani ruhlu bedbahtlar, hiçbir zaman, milletimizin çözüm bekleyen meselelerine cevaplar getirmek için mücadele vermiş değillerdir. Onlar, beynelmilî komünizmin, Türkiye'deki ajanlarından ve kölelerinden başka bir şey olmamışlardır. Kendilerine empoze edilen ve vazife olarak verilen, «devletimizi komünistleştirme» görevinin âdi birer uygulayıcısı olmak şerefsizliğinden başka bir vasıfları da yoktur bunların.

O halde, beynelmilî komünizmin, dünya ve özellikle memleketimiz hakkındaki düşünce ve tasavvurlarını bilmeliyiz ki, düşmanın oyununa gelmeyelim ve bir takım, göz boyayıcı sloganların arkasında milletimizin ölüm çukurunu kazın hainleri teşhis edebilelim.

Komünizm, bir dünya ihtilâli patlatıp milletleri, kurduğu beynelmilî sistemin emrine vermek çabasında ve gayesindedir. Bu gayesini tahakkuk ettirebilmek için, şimdiye kadar, milyonlarca mâsum insanın kanına girmiş, isyan ve ihtilâl kundakçılığında bulunmuş, devletler yıkılmış ve ordular lâğvetmiştir. Komünizm, zalim su'tasını bir ülkede kurmak için, o memleket halkının iradesine ve arzusuna aldırış etmez. Yetiştirdiği profesyonel ajanları vasıtasıyla ve tahrikler, sabotajlar ve iç isyanlarla, milleti, yavaş yavaş bir kızıl ihtilâlin eşiğine getirir. O ülkenin gafil aydınlarını da müşterek cephesine alarak, onların omuzuna basa basa ve bir gece darbesiyle, milletin kaderine el koyar. Komünizmin devlet haline geldiği ülkelerde, bu, hep böyle olmuştur. Tahrik, sabotaj, isyan ve ihtilâl. İktidar haline gelinceye kadar, komünizmin zarurî geçiş merhaleleridir bunlar. Milletlerin hür irade ve arzusunun, komünizm nazarında zerre kadar kıymeti yoktur. O, devletleri yıkmayı ve ele geçirmeyi tasarlar ve bu tasarısına yardımcı olacak bütün vasıtaları (kanunî veya kanun dışı) müracaat eder. Bu hususu, komünizmin siyasî plânda kurucusu ve insanlığın yüz karası olan Lenin, komünist hareketlere hedef göstererek şöyle ifade eder:

«Komünist siyasetin pratik amacı, milletteri kısırtarak, bu durumdan faydalanmaktır.» (1) **YENİ SOL DENEN KOMÜNİST HAREKET**

Lenin'in, «milletlerin içinden yıkılması gerektiği» şeklindeki emrini, bugün insafsızca yerine getirmeye çalışan ihtilâl hareketlerinden birisi de, batıda geliştirilmeye çalışılan ve adına «Yeni Sol» denenen harekettir. Komünist hareket-

lere yeni bir canlılık kazandırma manasına gelen bu cereyanın da ana gayesi, ihtilâldir. Her ne kadar, «Yeni sol», hippilerle, passifist bir kolu da vücut vermişse de hareketin karakteristik vasfı isyan, terör ve ihtilâldir. Komünist ihtilâl hareketlerine yeni bir canlılık kazandıran «Yeni Sol»un baş teorisini, eski Alman komünistlerinden olup hâlen Kaliforniya'da oturan Yahudi Profesör Herbert Marcuse'dür. Hareketin, Marküz'den sonraki başta gelen liderleri Che, Sartre gibi beynelmilî ihtilâl teorisyenleridir ve başarının şartı olarak da anarşizmi ve terörizmi sağık vermektedirler.

Nümayişlerinde, «Mao peygamberimizdir» yazılı pankartlar taşıyan «Yeni Sol» cular, dünyanın her tarafında yürüttükleri isyan ve ihtilâl hareketlerinde, kendilerine rehber program olarak, Bezilya gerillacısı Carlos Marighella'nın «Şehir Gerillasının El Kitabı»nı seçmişlerdir. Marighella, mezkûr kitabında, komünist ihtilâlcilere tavsiyelerde bulunur ve «toplumu huzursuzlandırmamanın en iyi aracı terördür. Anarşizmin yapıtıcı ruhundan daima faydalanılmalıdır» der.

BUNLAR SİYASÎ SUÇLU DEĞİL, DOĞRUDAN DOĞRUVA VATAN HAINIDIR

Bütün bunları nakledişimizin ve «Yeni Sol»dan bahsedişimizin sebebi, beş altı senedir memleketimizde estirilen kızıl havanın tahrikçilerinin kimler olduğunu ve hangi beynelmilî ihtilâl merkezlerinin ajanları bulunduklarını göstermek içindir. Milletin, içinde huzursuzluktan boğulduğu son senelerin sözde işçi ve talebe hareketleri, hiçbir zaman, memleketimizin şartlarının oluşturduğu hareketler olmamıştır. Bunların her birisi, yurdumuzu bir komünist ihtilâlin eşiğine getirmekte birer merhale olarak meydana getirilmiş kızıl komplolardır. Ve bu olayları meydana getirenler de, komünist ihtilâl ocaklarında yetiştirilmiş profesyonel kundakçılardır.

Gayeleri, milletimizin, acısından kıvrandığı sosyal ve iktisadî sıkıntılarını istismar ederek, memleket çapında büyük yıkım hareketlerine girişmek, meydana getirilen anarşi ortamında ve düşmanın oyununu bilemeyecek kadar gafil, sözde aydınların da sırtına basarak devleti yıkmak, milletimizi kızıl ordunun zulmüne terketmektir.

Memleketimizin, halledilmesi gerekli bunca meselesinin bulunduğu, bir gerçektir. Ama milletimiz, bu meselelerini, yabancı bir sistemin, hele, insanlık katili kızıl bir sistemin getirilmesinde bir basamak olarak kullanmak isteyenlere

de asla fırsat vermeyecektir. Olayları bu açıdan ve böylece değerlendirmeyenler, ismi ve sıfatı ne olursa olsun; ya millet düşmanı bir haindir, ya kopkoyu bir gafil ve yahutta kapkara bir cahildir.

İşte, Türkiye'yi, bir kızıl cehennemin kucağına düşmeye ramak bırakan ve hiyanetlerinin, en kanlı bir safhaya ulaşması esnasında enselelerinden yakalanarak bugün âyık oldukları cezalara çarptırılanlar, hiçbir zaman, anlaşılman mânâda bir siyasî suçlu değil, doğrudan doğruya, kızıl dünyanın içimizdeki ajanlarıdır ve bu haysiyetle, vatan ve millet düşmanlarıdır.

DEVLETİN RESMÎ AĞIZLARI DA BUNLARIN HAIN OLDUĞUNU TESCİL ETMİŞTİR

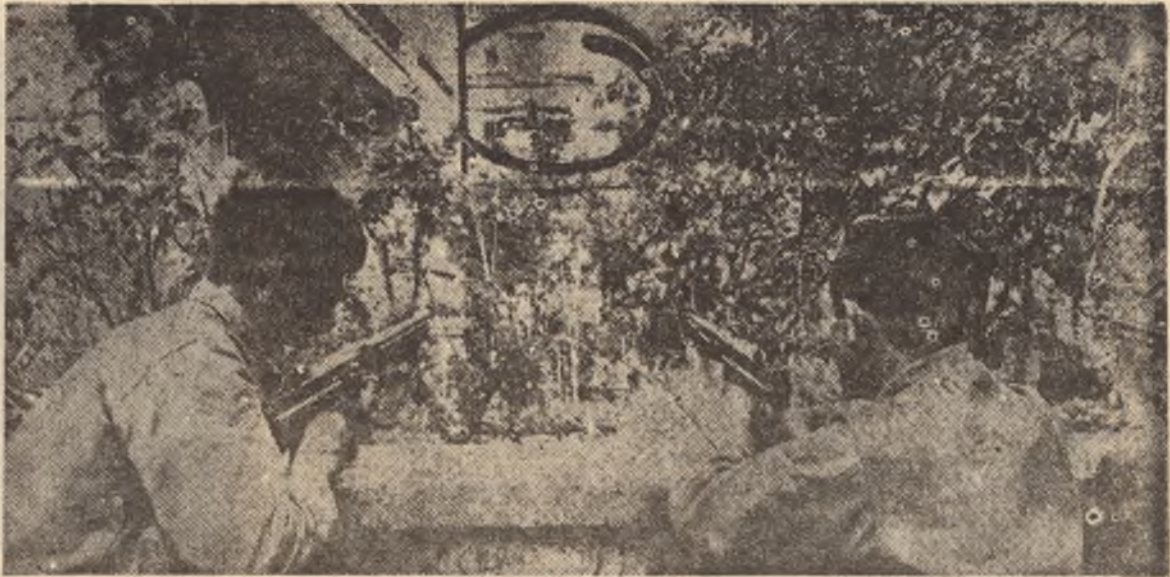
Bugün, millettten kopmuş bir sürü köksüzün, üzerlerine himaye kanatlarını gerdiği bu vatan hainlerinin, dış menşeli oldukları, tarihe büyük devletler hediye etmiş bulunan şerefli milletimizi idam sehpasına çekmek gayesiyle çırpındıkları, dağdaki çobanımıza kadar, artık herkesin bildiği bir husustur. Devletimizi korumak la görevli mesul başların, bu hainler hakkındaki konuşmalarını ve mütalâalarını bir kere daha hatırlayalım. Hatırlayalım ki, bugün, maalesef, devletimize yakışan erkek ve meri bir ses duymadıkları için hiyanet yarışında dolu dizgin yol alanların gafletini ve hiyanetini, yakından tekrar görmüş olalım.

Başbakan Nihat Erim'in, Örfi İdare'nin, devleti korumak yolundaki vatanperverâne gayetini, Avrupa'da bir zulüm hareketi olarak yaymaya çalışanlara aylarca önce verdiği cevap aynen şöyledir:

«Bu hareketler, mâsum gençlik hareketleri değildir. Dışarıdan desteklenen profesyoneller tarafından yönetilmektedir. İncelemelerimiz sonunda kesin olarak anlamış bulunuyoruz ki, Türkiye'deki tedhişçi örgütler, memleket dışındaki örgütler tarafından beslenmektedir.» (2)

Türkiye'nin kızıl cehennemin içine itilmeye çalışıldığı bir sırada, kendisine yakışan bir suur uyanıklığı içinde, varlığını ortaya koyup millete ve devletine sahip çıkan kahraman ordumuzun şerefli başı Memduh Tağmac'ın da, o günlerde verdiği demec aynen şöyledir:

«Birkaç yıldan beri, kaynak ve desteği dışarıda bulunan kızıl ideoloji mensuplarının, yıllarca uğrunda can verdiğimiz bu vatan topraklarını parçalamak, milletin hürriyetini, nâmus ve şerefini ve millî varlığını yok ederek bir köle haline getirmek için, nasıl silâhlı çeteler kur-

— Beynelmilî tahrik mihraklarının ve içimizdeki hain ve gafillerin beraberce yürüttükleri, komünist canileri affettirme hareketi, hızını vavaş yavaş artırarak devam ediyor. Devletimizi ve milletimizi yıkma hareketinde senelerden beri en nâmuşuzca komplolara girişenleri affettirme çabasında olanlar orduya ve devlete silah çekenlerin suç ortaklığından hiçbir zaman kurtulamayacaklardır. Fotoğrafta, komünist canilerin rehin aldığı 14 yaşındaki bir kızcağızı, katillerin elinden kurtarmak için tetikte bekleyen Mehmetçik görülmüyor.

Lenin Yöneticileri !

Örgütü Bu Kampanyayı Durdurunuz

duklarını, işledikleri cinayet ve eylemlerle bu devleti nasıl bir felâket uçurumunun kenarına getirdiklerini artık görmeyen, bilmeyen bir tek vatandaş kalmamıştır.» (4)

VATAN HAINLERİNİN ORDU DÜŞMANLIĞI

Komünizme ve her türlü millet düşmanlığına karşı engin bir vatan ve millet sevgisiyle dolu olan ve yukarıdaki ifadenin sahibi bulunan bir orduyu, komünistler hiçbir zaman sevmeyiz. Komünizm, her zaman ve her yerde, milli orduların düşmanı olmuştur. Kendi emperyalist zihniyetlerinin kurbanı olmayan, milletini, dış tehlike ve baskılara karşı korumayı şerefli bir vazife bilen milli ordumuz, bu köpeklerin nazarında bir «burjuva ordusu» dur. Bu ordunun lâğvedilerek, kızı ordunun temsilciliğini yapacak satılmışlar topluluğu olan bir «halk ordusu»nun kurulması, bu hainlerin başlıca gayelerindendir. Onun içindir ki, bir zamanlar sokaklarımızda, «Yaşasın halk ordusu, kahrolsun burjuva ordusu» diye köpekçesine bağırırmışlardır. Onun içindir ki, milli orduyu «emperyalist ordu» diye tanımlamışlar ve onun içindir ki, en namussuzca tecavüzlerle orduya saldırmışlar ve ancak Moskofun yapabileceği bir kahpelikle ona kurşun sıkırmışlardır. Aşağıda nakledeceğimiz gazete haberi, bir zamanlar, komünizmin ihtilâl üssü haline getirilmiş olan Orta Doğu Teknik Üniversitesinin, şimdi mahkemelerde hesap vermekte olan komünist talebelerinin, kahraman orduya silah çekip kurşun sıkışını anlatmaktadır:

«Orta Doğu Teknik Üniversitesindeki çatışmada bir jandarma eri beyninden kurşunla vurularak öldürülmüş, bir üstegmenle iki er de yaralanmıştır. Vazifeli Albay (jandarma Albayı Mehmet Öztoprak), megafonla öğrencilere hitap etmiş, öğrenciler bu çağrıya silah kullanarak cevap vermişlerdir. Öğrenciler, bulundukları yurt binası pencerelerinden ve mevzilendikleri diğer yerlerden şiddetli bir ateşe başlamışlardır. Bu arada makinalı tüfek kullanılmış, çeşitli bombalar atılmış ve her türlü silahla güvenlik kuvvetlerine karşı konulmak istenmiştir. Öğrenciler çatışma sırasında devamlı olarak «emperyalistlere ölüm» diye bağırırmışlardır.» (5)

Varlığımız ve şerefimiz olan Türk Ordusuna kurşun sıkmak alçaklığında bulunan bu moskof döllerinin gerçek mahiyeti işte budur. **KOMÜNİSTLER YURT DIŞINDA EĞİTİLİP GÖNDERİLMEKTEDİR**

Bu hainler sürüsünün elebaşları, kendilerinin, yurt dışındaki komünist ihtilâl merkezlerinde yetiştirilip devleti yıkmak üzere Türkiye'ye gönderildiklerini de, saklamadan itiraf etmektedirler. Bunlardan, affedilmesi için, iç ve dış bütün ajan yuvarının harekete geçtiği Ermeni çocuğu Deniz Gezmiş, Yahudi çocuğu Yasir Arafat'ın liderliğindeki Filistin El-Fetih teşkilâtında nasıl eğitildiğini şöyle anlatır:

«1965 senesi Ekim ayının 26. günü Filistin Halk Kurtuluş Ordusu'na katıldım. Burada uzun süre gerilla eğitimi gördüm ve çatışmalara fiilen katıldım. Burada gördüğüm eğitimin, Türkiye'deki örgütü kuracağım kadar olgunlaştığına kani oldum. 1969 sonunda Filistin'den ayrılarak yurda geldim.» (6)

Bütün bu hainlikleri birer birer tesbit eden Askeri Yargıtay, Ermeni çocuğu Deniz Gezmiş ve iki arkadaşının ölüm cezalarını tasdik ederken verdiği kararda aynen şöyle demektedir; gerek bu ajanların ve gerekse bunlara yardımcılık yapan sözde aydınların ihanetlerini şöyle tescil etmektedir:

«Sanıkların, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adında gizli bir örgüt kurarak silahlı eylemlerinin sureti cereyanından anlaşıldığı üzere, Lenin'in iki aşama sistemini kabul edip gayelerine ulaşmak için faaliyete geçtikleri, bu meyanda bu

— Bugün, adaletin pençesinden çekilip alınmak istenen komünist hainler, daha dün, varlığımız ve şerefimiz olan orduya kurşun sıkıyorlardı. Ancak Moskof döllerinin yapabileceği bir alçaklıkla, Mehmetçiği kurşunluyorlardı. Resimde, bir zamanlar kızıl ihtilâl üssü haline getirilen Ortadoğu Teknik Üniversitesindeki orduya saldırma hareketinde komünist kurşunlarıyla beyninden vurulup şehit düşen kahraman Mehmetçik Mevlüt Meriç'in, arkadaşlarının kolları arasında götürülüşünü görüyorsunuz.

yük şehirlerde şehir gerillası olarak silahlı saldırı, soygun, adam kaçırma, fidye alma, çeşitli yerleri bombalama, dinamitleme gibi ve bu suretle anarşik ortam yaratma gibi eylemlere tevessül edip Carlos Marigbella'nın Şehir Gerillası isimli kitabında topladığı prensipleri aynen uyguladıkları sabit görülmüştür.» (7)

KOMÜNİSTLERİ KURTARMA ÇABALARI VE MİLLETİN DEVLETEN BEKLEDİĞİ

Yukarıdan beri verilen izahlardan gördük ve anladık ki, Devlet, ordu ve millet, büyük tehlike ve yıkım dönemelerinden dönmüştür. Hem de çok şey kaybederek. Devletin varlığı, bir avuç kızıl köpeğin saldırısından kurtarılmıştır.

Kurtarılmıştır ama, bugün bu köpeklerin dışarıda kalmış bulunan kuyrukları, beyne-milel komünist yuvalarının teşviki, tahriki ve desteğiyle, bir zamanlar devleti yıkmak noktasında kendilerini alkışladıkları bu ajanları adaletin pençesinden çekip almaya çalışmaktadırlar. Devletin varlığına gölge düşürücü, adalet müessesesine tamiri imkânsız darbeler vurucu bir tarzda, beynelmilel tahrik mihrakları, harekete geçmiş bulunmaktadır. Bir zamanlar, komünist Şadi Alkılıç'ı hapisten kurtarmak için, Avrupa'da devletin aleyhinde olmadık oyunlara girişen teşkilât ve şahıslar, bugün yine aynı ihanet yarışının içinde bulunuyorlar. Almanya'daki komünistler tarafından başlatılan, merkezi Londra'da bulunan International Amnesty ile sürdürülen komünistlerin lehindeki bu kampanya bütün Avrupa'ya sıçratılmaya çalışılmaktadır. En son Uluslararası Demokratik Hukukçular Birliği adlı Marksist ve masonik teşkilât da Erim ve İnönü'ye başvurarak idamlardan vazgeçilmesini istemiş tir.

Bu beynelmilel teşekküllerin tahrik hareketinden cesaret alan Türkiye'deki sözde aydınların da imza kampanyasına giriştiklerini, okuyucularımız hatırlayacaklardır. Bu ihanet yarışına, Türk siyasi ve fikri hayatına yön verdiği şeklin-

de bir kompleksin içinde bulunan Yahudi dönmesi Abdi, milliyeti belli gazetesiyle büyük bir hız vermek dâvasındadır. Dönme Abdi, yazdığı bir başmakalede etrafına ahkâm kesiyor. İdamlardan vazgeçilmeli imiş. İdam, çağdaş bir ceza usulü değilmiş. Medenî bir ülke olan Türkiye'de idamlar da ne demekmiş. Abdi, bunları söylüyor. Tabii söyleyecek. Cibilliyetinin gereğini yerine getiriyor. Bugün, ölüm cezalarının medenîlik olmadığını söyleyen bu adam, daha dün, Türk ordusuna «emperyalistlere hücum» diye saldıran köpekleri alkışlıyordu. Millet evlatları kurşunlanır ve topyekün bir millet, adım adım uçuruma doğru sürüklenirken, köşesinden sevinç nâraları atıyordu.

Devletin haysiyetiyle oynamaya kimsenin hakkı yoktur. Devlet ya vardır, veyahutta yoktur. Devlet, eğer varsa, hayatına kastedenleri affetmeyecektir. Affetmemesi, varlığının gereğidir. Yahudi dönemeleri ve Ermeni piçlerine, Türk'ün haysiyet kalesi olan devleti çiğnetilmeyecektir. Burada Nihat Erim'in sözlerini hatırlayalım; «Türk Devleti, tehditçilere boyun eğemez di. Bir defa bu tür isteklere boyun eğilecek olursa, arkası gelmez.» (8)

Millet, bu sözleri söyleyen Erim'i, şimdiki Erim olarak görmek istiyor. Devlet kundakçılarının ve onların bir avuç yardakçısının sözlerine, milletin arzusuna rağmen kulak verilirse, tamiri imkânsız ve önüne geçilemez sosyal patlamaların olabileceği, sosyolojik bir gerçektir. Basi- retsizliğe düşülmemesi milletin arzusudur

- (1) Lenin Külliyyatı, Cilt 25. Shf. 500.
- (2) Erim'in Fin televizyonuna verdiği mülakat, 22 Mayıs 1971. Yeni Gazete.
- (4) Yeni Gazete, 27 Mayıs 1971.
- (5) Yeni Gazete, 6 Mart 1971.
- (6) Yeni Gazete, 19 Mart 1971.
- (7) 14 Ocak 1972 tarihli gazeteler.
- (8) Yeni Gazete 30 Mayıs 1971.

LOZAN KLÜP

Karanlık bir gece. Cadde boyunca, yukarılardan aşağı doğru inildikçe artan insan seli. Sel üzerine uzak tan yakından. «Night Klup», «Casino» kelimeleri dalgalar yaparak yayılıyor gibi. Kulakları çatlatırcasına artan uğultu... Ayak sesleri... Eksoz gürültüleri ve farlar... İstiklâl Caddesi, bu gece yarısında, olabileceği kadar kalabalık...

Gruplar ağır adımlarla caddeyi geçiyorlar. Kimi beylerin kolunda tuvaleti tamamlanmış, uykulu gözleri tırmalayan kostümler içinde hanımlar, sağda solda, vitrin önlerinde toplanmış insanlar var. Sinemaların son seanslarından çıkan erkekli kadınlı gruplar, vitrin önlerine baka baka uzaklaşıyorlar. Kendi haline bir hava tutturmuş kimi erkekler de, sarhoş naraları atarak dar sokaklarda kayboluyor. Kadınların süründüğü keskin lavanta kokuları burunları yakıyor.

Orta yaşlı dalgın adam, önündeki kalabalığı yararak, «Degastasyon Kahvesini» geçti. Karşı yolda pavyonlara doğru, hızlı fakat kırta kırta, sırtta sırtta, ellerinde çantalarıyla pistte dans eder gibi yürüyen kadınlara, lâf atmadan geçmeyen erkeklerle, ve onları iştiha ile seyreden kalabalıklara baktı. Acıdı ve kızdı. «Şanzelize Night Klup» önüne asılmış, Renk renk ışıklarla takdim edilen anadan doğma çirliçiplak fotoğraflar dikkatini çekti. Şapkalı, iyi giyimli ve pavyon kravatlı kapıcılar, davetçiler, düzgün kıyafetli adamları buyur etmeye çalışıyorlar. Bu «Night Klupler», «Casinolar», Bey-

oğlundan Tünele, Tepebaşına kadar uzar. Adam fotoğrafları seyredenleri, kırılgan ve küskün nazırlarla süzdü. Kimbülir bu zavallılar, hangi çocukların babası, hangi masum kadınların kocasıydı. İçini görürmüştü sine hınçla baktı. Raymond konfeksiyonun kapısında duran genç kızın bakışlarına önem vermedi. Dalgalı saçları omuzlarına düşen, siyah pele rinli, dar pantolonlu, rujlu dudaklı ve tıpkı kadınlar gibi giyinmiş müşteri arayan sapık birkaç erkeğin, kadın meslektaşlarını kıskandıracak şekilde geçişi, adamı şaşırttı. Durdu. Dikkatle onlara bakarken, yavan bir ses, onu tiksindirdi. Arkasına döndü.

— Bir şey lâzım mı abi? Kiyak bir parça var.

Acıyla, bir eşya gibi kadın satan ve teklif eden simsarın yüzüne baktı. Tükürür gibi:

— Hayır, diyerek, «Lazzaro Franko»nun önüne geldi. Tabelayı tekrar okudu. İleride «Arteks» vardı. Sağ koldaki «Kallavi sokağına» baktı. «Bristol Otel» tabelasını okudu. Zihnini yokladı. En son hatırladığı şeyler, üzerine gelen bir taksii, aniden yapılan frenin sesi ve polis düdüklerydi. «Pastane Markiz»i görmedi. Tünele inen yolda, bir kadının pervasızca bağırışı, onu sendeletti. «Boena Yako»

Sağ taraftan içeri saptı. Bu sokaklar ona hiç yabancı değildi sanki. Lâkin samimi de değildi. Adeta binalar; saç dağılmış, korkunç gözlü, etleri sarkmış ve iğrenç dudakları sırttan bir iskeletin dişlerini olanca

çirkinliği ile belirten cadıları andırıyordu. «Sokrat»tan girdi. «Elbiseci Jak»ın dükkânı önünden yürüdü. Burnundan nefes alıyordu. «Hristaki Restoran»daki üniformalı kapıcı gülmüsiyordu. Etrafına bakındı. Sokakta kimse yoktu. Sadece yanındaki camda ihtiyar bir kadın oturuyordu. Kuşkuyla tekrar etrafına baktı. Yoluna devam etti. Hafif topallıyordu. O kazadan kalan, bir izdi. Çok geçmeden yolunu dikine kesen bir sokağa girdi. Burası «Kürkçü Garo»nun sokağıydı. Sokağın ismini öğrenbilmek için yukarı doğru adımladı. «Hotel Pına» ve «Hotel Metropolit»ün ilerisinde, sokak bitiyordu. Çıktı, sol kolda «Pastane Markiz»i gördü. Bir inceleyici gözleyle tekrar içeri daldı. Sağ koldaki sokak ismini okumaya çalıştı. Tabelaya ışık vuruyor ve parlatıyordu. Geri çekildi. Okumaya gayret etti. «Asmalı Mes-cit Sokağı.» Genişledi. Binalarla bakmak için başını kaldırdı. Hayvan şekilleri ve çıplak kadın figürlerinden ibaret insan ruhunu sıkıcı binalar... Parke taşlara baktı. Titredi. Böyle parke taşlardan ibaret bir sokaktı...

Antep'te doğmuştu. Çok küçük yaşlarda babasını kaybedince, yetim büyümüştü. Arkasından annesinin ve fatı onu kimsesiz bıraktı. Mahallede can elçer olduğu arkadaşlarından ayrılmak istemiyordu. Öylesine bağıydılar birbirlerine. Ama çocuk iken. Sonra mahallelerinin «Haşarı Ali»si yurt dışına kaçmak isterken, sınırda vurulmuştu. Muharrem mühendis olmuş evlenmişti. Şimdi sıcak yuvasında çocuklarıyla mufluydu. Onu, mahallesinden, arkadaşlarından koparıp, İstanbul'a, dayısının yanına göndermişlerdi. Liseyi İstanbul'da bitirmiş ve Edebiyat Fakültesi Sosyoloji bölümünde bir süre okumuştı. İstanbul'da günleri tam bir keşme-keş içinde geçmişti. Fakültede öğrenci olduğu bir sırada, gittiği pavyonlardan birinde Semra adında bir kızla tanışmıştı. Onu namuslu bir hayata sokmak için ilgileniyordu.

Ancak boşlukta hareket eden bir canlı gibiydi adam.

Orta yaşlı adam, hafızasını kaybetmişti.

Bir kazanın kurbanıydı. Meçhul bir kazanın...

Yürüdü. Aşağılardaki ışıklı reklamlar gözünü ahiyordu. «Hotel Lindau» «Hotel Kapitol» ve «Volf Brown»un Mobilya mağazasını da geçince; küçük ve demir parmaklıklı iki pencere arasındaki tabelayı okudu. «Lozan Klüp» Bu kelimeler... bomboş hafızasına paslı birer ok gibi saplanmışlardı. Beyoğlunun bu ara sokağında ismi çok duyulan bir kulüptü. Küçük pencereleri ve pencerelerin boyalı demirleri ona, birçok şeyleri hatırlatıyordu sanki... «Lozan» dedi. «Kulüp. Lozan Kulübü... Lozan Klüp...» Kapıya doğru yürüdü. Burası belki bir hapishaneye de benzetilebilirdi. «Lozan'ın Hapishanesi» Ayakları isyan etmişti sanki.

İçeri girmek istemedi. Tereddüt ediyordu. Bir kaç adım geri attı. Lozan'ı birde geriden seyretti. «Ne berbat» diye iğrendi. Yarım hatırlayış içinde ağzında bir isim geveledi. Gözlerini küçültüp büyüttü. «Yusuf, dedi. Lozan. Yusuf» Kapıya doğru yürürken, «Tamam, dedi. Yusufun Kulübü».

Ve Lozan Klübe girdi.

Kabarık siyah saçları, gür kaşlar altında parlayan iri gözleri, hafif

dolgun çehresi ve çehresiyle mütenasip vücuduyla oldukça yakışıklıydı. Hafif sendeliyordu. Gözleri buğulanıyor. Sonra o siyah taksii... Boğazın dar sokaklarından biri... Kırılan ayağı ve hâlâ altında taşıdığı o gecenin izi... Durdu. Birbirine sarmaş dolaş olmuş, yanından geçen bir çift tektik gözlerini. Genç kadın başını erkeğin göğsü üzerine bırakmış ve gözlerini kapamıştı. Ağır ağır yürüyorlardı. Kadının fısıltı halinde:

— Erdinç! Erdinç! dediğini işitti.

Erkek ise:

— Sus diyordu sadece.

O anda, adamın zihninden belirli belirsiz gölgeler geçti. Birbirine karışan feryatlar işitti.

«Namusumla yaşamak istiyorum.»

«Kurtarın bizi... Kurtarın bu batakta...»

Binlerce feryattan seçebildikleri di bunlar. Derinden gelen hıçkırıklara kulak veriyordu şimdi de. Onbinlercesinin ahına, vahına...

«Kandık... Kandırıldık... Yıldızlı lâflarla, ümitle, saadet vaatleriyle kendimizi unuttuk. Kaybettik... Sonra bu bataklar. Ah! Bu bataklar!»

Bu sokağın ışıkları sabaha kadar; parlayıp sönüyor, sönüp parlıyordu. Kızların, kadınların hayallerindeki yıldızlar gibi, Beyoğlu ışıkları. Ebe diyen yıldız sönmüşler, bu sokağı da dolduruyor. Ve Lozan Klübün ışıkları yanıyordu...

Yutkundü. Vaatlerin sarhoşu sandığı kadına «Dur» diye bağırarak oldu.

«Dur! İşit şu feryatları!» Aldırma yacaktı besbelli. Başını önüne eğdi. Rugan kunduraları parlıyordu. Yürüdü. Emin ve alışık adımlarla yürüyordu. Antreyi geçti. Hafif bir müzik dalgası yayılıyordu. Orkestranın ağır bir tempo içinde, dans havaları çaldığı sahneye ve pistte zıplayan dişi ve erkek yığınına tiksinierek baktı. Yeni feryatlar ruhunu kemirdi. Yalvarış yakarışlarla damla damla eriyordu.

«Kurtarın...»

«Anama selam söyleyin. Arama-sın artık. Ben öldüm. Kızın öldü deyin. Ne olur yalvarırım.»

«Sıcacık bir yuva hülyası içinde o gece... Neler yapmışım... Evet o gece... Bir gece, hayatımızı hayallerimizle birlikte akıtip, kaybetti...»

«Gazete köşelerinin resimli zehirleri... İşte onlarla başladık.»

«Geçici zevklerimiz kurbanı olduk.»

«Düştük. Damgalandık...»

Ve Lozan Klübün ışıkları yanıyor du...

Zihninde bir şeylerin kımıldadığını hissediyordu. Kapalı sahifeleri bir anda açivermek ve her şeyi yeniden

bilmek arzusuyla tutuşuyordu. Ancak parke taşlar üzerindeki siyah taksit hafızasına vurulmuş kilit gibiydi. Hâlâ yürüyordu. Sağdan bir salona saptı. İlk gördüğü odaya bir göz attı. Kaykılarak ayna karşısına uzanmış bir konsimatis, hiç hareket etmeden öylece duruyordu. Yanındaki onun kollarını yormaya çalışan iki adam kapıya baktılar. Adam iğrendi. Dişlerini sıktı ve nefretle başını çevirdi. O anda hafif tıkırtılar halinde başlayan bir sesin patırtı halinde gürültüleri arttı. Ayak sesleriydi. Birisi bağıriyordu.

«Kosta Elaedo»

«Palyo Türko papy»

«Skase»

Adam kendini topladı. Rumca küf redililiyordu. Arkasına döndü. İri gövdeli, uzun favorili, siyah elbiseli ve papyon kravatlı iki kişiyi gördü. Var gücüyle üzerine koşuyorlardı. Kimin nesiydi bu adamlar? Niçin koşuyorlardı? Önde olanı yıldırım süratiyle adama çarptı. Yumrukladı... Adam yediği yumrukle gölgeler halinde gözünden uzaklaşan çehreleri dizi dizi seçiyordu şimdi. Konuşmaları duyuyordu.

Lâmbaların donuk şavkında, dağılmış saçlarını avuçlayan ve mütemadiyen hıçkıran kadınlara... Kaldırım taşlarının rutubeti ve soğuk betonların daimi yaşında hayalleri küt tutmuş sarhoş kadınlar... Hikâyeleri ayrı ayrı, fakat yıkılmış dünyaları aynı olan kadınlar... Kimi okulundan, kimi fabrikasından, kimi yuvasından kopararak terk edilmiş kadınlar... Düşmüş kadınlar... Kadınlar... Ve Lozan Klübün ışıkları yanıyordu...

Kesik kesik konuşmalar canlandı kafasında.

Semra'nın tanıttığı adamın konuşmalarıydı.

Uzunca bir kahkaha attıktan sonra; «Yıl 21 dostum diyordu. Yani 1921. Beyoğlunda na! Şu gördüğün sokakta bir eve postacı mektup vermek için gider. Tokmağı çalar. Kapı açılır. Bir de ne görsün? Çırlıçılak kadınlar... Kapıyı açan da öyle. Çaylak müvezzinin hayratten ağız bir karış açılır. O zamanlar öyleymiş. Ama şimdi. Neyse postacı mektubu iğeri atar ve hemen kaçar oracıktan. Eeee! Ayıptır ne yapım. Bakılır mı hiç? Mektubu alan kadın hiç orali olmadan ileri görüşüyle; «Normal der, bunun böyle olduğunu yarın kardeşin anlatacak sana» Görüyorsun artık her taraf o hale geldi. Bizim işimiz normal bir iştir.» Kulakları uğuldadı.

Ve Lozan Klübün ışıkları yanıyor du...

Yorgunluğunu pençeleleyen bir ağırlıkla, dizleri üzerine kapaklandı. Karnında tekmelerin acılarını duydu. Her vuruşta kaybettiği hafızasını buluyordu, sanki...

Semra... Semra...

Pavyonda ilk tanıştığı günler... Fakat nasıl günler?

Adamlar vuruyordu.

Hâlâ burnundan gitmeyen parfüm kokularıyla Semra... Uzun tırnaklı, kaskatı, far altında rimellenmiş gözleri ve donuk çehreli Semra... İşte burada hafızasının kapıları kapanıyordu. Sonra? Sonra? Palikaryanın yumruğu her vuruşta, kapanan kararar hafızasını, aydınlatan şimşekler gibi, unuttuklarını hatırlatıyordu. Mustafa'nın burnundan kan geliyordu...

(Devamı Gelecek Sayıda)

İdam Cezaları Kesinleşince Komünistler Ne Yapmayı Düşüneceklerdir

9 Ekim 1971 de Ankara 1 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinin Deniz Gezmiş ve soygun şebekesi hakkında vermiş olduğu 18 idam kararından 3'ü Askeri Yargıtay'ca tasdik edilmiş, diğerleri ise bozulmuştur. Askeri Yargıtay 2. Dairesinin 10 Ocak 1972 tarihinde açıklanan kararında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan hakkında verilen idam cezaları uygun görülerek tasdik edilmiştir.

Askeri Yargıtay, Ank. 1 No.lu S. Yönetim Mahkemesi tarafından idam cezası verilen M. Ertekin, M. Yalçın, Ahmet Erdoğan, Hacı Tonak ve Metin Güngörmüş hakkında 59. maddenin uygulanmasının gerektiğini işaret etmiştir. Yargıtayın bu kararına uyulursa bu sanıklar müebbed hapse mahkum olacaklardır. Ölüm cezası verilen diğer sanıklardan Metin Yıldırım Türk, Mehmet Asal, Osman Arkış, Cengiz Baltacı Mustafa Çubuk, Semih Ercan, Recep Sakın, Ercan Öztürk, Atilla Keskin ve Mehmet Nakiboğlu hakkındaki ölüm kararlarını da bozarak, bu sanıkların çete kurmak suçundan TCK. nun 168. maddesine göre on seneden az olmamak üzere ağır hapse mahkum edilmeleri kanaatine varmıştır.

Çeşitli hapis cezaları alan sanıklar hakkında verilen kararları da gerekçeler göstererek bozmuştur. Bozulan kararlarla ilgili davaya yeniden 1 numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde bakılacaktır. Tasdik edilen idam cezaları için avukatlar tashihi karar talebiyle itirazda bulunacaklarını bildirmişlerdir. Verilen idam cezalarında bir değişiklik olmadığı takdirde meclise sunulacaktır. Ve Cumhurbaşkanlığının da tasdikinden geçtikten sonra ölüm cezaları infaz edilecektir.

Askeri Yargıtay ikinci ceza daire si, başkan Albay Kemal Eran, üyeler; Hakim Albay Süleyman Taşer, Albay Yaşar Yücedağ, Yaşar Saraç ve Albay Hakkı Erkan'dan kurulu olup iddia makamında ise Başsavcı başyardımcısı Yarbay İsmail Murat oğlu yer almıştır. Hakim Albay Hakkı Erkan'ın okuduğu gerekçeli karar da komünistlerin yaptıkları hareketlerin mahiyetini açıklayan bölümde özetle şu hususlar belirtilmektedir:

«Yüksek mahkeme, sanıkların Brezilyalı çeteci Carlos Marigella metodu ile hareket ettiklerini ve komünist lider Lenin'in iki aşamalı prensibini benimsediklerini kabul etmiş, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının komünizmi silah zoru ile kurmak için eylemlere giriştiklerini açıklamıştır.

Bu sanıkların vatansever duygularla ve anayasanın öngördüğü reformları gerçekleştirmek amacıyla hareket ettikleri yolundaki savunmaların mantık dışı olduğunu belirten yüksek mahkeme başkalarının hak ve hürriyetlerini ihlâlle gasp, soygun, adam kaçırma ve bomba atmakla anayasal prensiplerin nasıl korunup nasıl gerçekleştirileceği akıl ve mantığa sığmamaktadır. Sanıkların bu eylemlerinde samimiyet söz konusu

— Haklarında verilen idam cezaları, Askeri Yargıtayca da tasdik edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan. Bakalım Beynelmielel Komünist teşkilâtlarının hummalı faaliyetleri bu komünistleri ipten kurtaracak mı? Meclis, karar sırası kendisine gelince vereceği kararda, Beynelmielel Komünist teşkilâtların isteklerini değil, milletin arzularını yerine getirmeyi düşünmelidir.

değildir. Öyle olsaydı anayasal reformların gerçekleştirilmesini öngören, 12 Mart muhtırası ve ondan sonra kurulan birinci Erim hükümetinin icraatı beklenmeden ve görülmeden yine aynı yolda kanunsuz eylemlere girişilir miydi? Oysa sanıklar bu tarihten sonra da eylemlerini devam ettirmiş ve hattâ yurt sahına yaymağa çalışmışlardır.

Mevcut Anyasal düzeni zor ve silah yoluyla ele geçirmeyi esas gaye edinen sanıklar, her sınıftan vatan daşları kendi emelleri yönüne kaydırmaya çalışmışlar ve bu sırada Anayasanın bazı maddelerini paravan olarak, bazı taktik ve gayelerle teşkilât kurduklarını ilân ve beyan ederek silah yoluyla iktidara gelebilmek üzere Lenin'in iki aşamalı taktikini uygulama alanına koymuşlardır.

Bütün eylemlerinde ve bildirilerin de Marksist - Leninist ve devrimci olduklarını belirten sanıklar, ideolojilerini gizlemeye çalışmışlarsa da, giriştikleri eylemler kast ve gayelerini ortaya koymuştur.»

Sıkıyönetim mahkemelerinde ve askerî yargıtayda savcılar, hakimlerin ve mecliste çeşitli devlet yetkililerinin beyanlarıyla, milletçe komünist olduğu bilinen şehir eşkiyalarının komünistliği tescil edilmiştir. Şimdiye kadar yaptıkları fiillerle komünist stratejisinin katıyen dışına çıkmayan ajanların bundan sonraki faaliyetlerinin de komünist stratejisine uygun olarak yapılacağı muhakkaktır. Askeri Yargıtayın da gerekçeli kararında belirttiği gibi, komünistlerin gerilla hocası Marigella'nın direktiflerine aynen uyulmuş

tur ve bundan sonra da uyulacaktır. Marigella'nın belirttiği gibi hapis hanelerdeki komünistlerin kurtarılmaları için faaliyetler başlayacaktır. Bu faaliyet yurt dışında beynelmielel komünist teşkilâtının ajanları tarafından yürütülürken, Türkiye'de de yerli hainler tarafından organize edilecektir. Eline silah almayı beceremeyen kaleşörler, imzalarıyla bu kampanyanın rehberliğini yapmaya başlamışlardır. Şehir gerillalarının halen yakalanamayan fedailerini ise adam kaçırma ve çeşitli sabotaj hareketlerine girişeceklerdir. Yüksek rütbeli askerî şahıslar, polis sefferi devlet adamları v.s. kaçırılarak pazarlıklara girmeyi plânlamaktadırlar. Daha dün aynı gayeler için kurulan fakat yakayı ele veren intihar hücreleri yeniden kurulup, yarıda kalan ihanet plânlarının gerçekleştirilmesi için fırsat kollanmaktadır. Enterpol'un verdiği bir haberde çeşitli kutular içerisinde devlet adamlarına hediye olarak bombaların gönderildiği bildirilmektedir. Türkiye'mizde de devleti yıkmak, milleti komünizmin iğrenç pençesine itebilmek için başlatılan faaliyetleri yürütenlerin mihni ordumuz tarafından yakalanarak hapse atılması ve idam cezaları verilmesi ordumuzu komünist ajanlarının boy hedefi haline yetirmiştir.

İdam cezalarının tasdikinden sonra Gazi Eğitim Enstitüsünde ve ODTÜ'de çıkarılan hadiseler, yapılan protestolar bundan sonraki faaliyetlerin bir habercisidir. Avarşi ve terörden başka mücadele yolu olmayan ve bir ideolojik güç olan komünizmin, memleketimizden kati olarak atılması için köklü tedbirlerin alınması ve milletin komünist ideolojeye karşı sağlam bir millî kültürle teçhizatlandırılması şarttır. Komünistlere verilecek en ufak taviz millî büyük felaketlere götürebilir. Dikkatli olalım!.

Batı Kültürünün Ajanlarının Bunlar Son Çırpınışlarıdır

Doğrunun, güzelin, iyinin ve faydalının bulunup ortaya çıkarılması için eleştirmek, incelemek, mukayese etmek ve tenkit etmek elbette lüzumlu hareketlerdir. Ama bunları yaparken hedef, sadece doğruyu ve güzeli bulmak olmalıdır. Pegin hükümlerin cenderesine sıkıştırılmış fikir yobazlığı, basit menfaatlerin kabarttığı millete ve tarihine düşmanlık hisleri, illâ da gerçeği inkâr etmek için ilmin ve insanlığın sene-lerce yaşattığı realitelere sırt çevirme arzuları, sadece insanı küçülten hareket tarzlarıdır. Ama adamın hedefi milleti tarihinden ayırmak, asırlarca kendisini en ilerde yaşatan değerlerden koparmak olunca, başka şey düşünemiyor.

Bir sürü zevat kalemi eline almış, milletin tarihine, onu asırlarca dünyaya tanıtan, insanlığa önderlik ettiren değerlerine hücum etmek, Donkişot misali saldırmak için sıraya geçmiş bekliyor. Bir vesile ortaya çıksın da hücumu geçelim diye sipere yığılmışlar, Kültür Bakanlığı tarafından, İtri'yi anmak için Devlet Konser salonunda bir gece tertip edileceği açıklandı.

Bunun üzerine harekete geçen çalgıcı, zurnacı, tam tamcı, defci, dümbelçeci ve bir sürü meyhaneye düşkünden kurulu kalemşörler ordusu hücumu geçtiler.

Kendilerinin Osmanlı ile alakalarının olmadığını söylediler. Doğrudur. Ama sadece kendilerinin Osmanlı ile alakası yoktur. Türk Milleti, Osmanlı'nın bıraktığı bir mirastır. Kendisini Osmanlı'nın devamı olarak kabul etmeyen, tarihi ve ilmi bir realiteyi inkâr eden zavallıların Türk Milleti ile katıyyen alakası olamaz. İsmi Türkçe olması ve Türkiye'de doğması, hattâ hayatının bir kısmını Türkiye'de geçirmesi Türk Milletinin bir ferdi olması için kâfi değildir. Türk Milletinin bir ferdi olabilmek için hiç olmazsa O'nun tarihine saygılı, değerlerine bağlı olmak şarttır.

Bir başkası tutmuş, «Müzik alanında tek sesliye dönüş irtica olur» diyor. «Vaktiyle çok küçük bir azınlığa hitap etmiş olan Osmanlı müziğini bugün 36 milyona maj etmek için çaba gösterenler halka kulak versinler. Türk ulusunun coşkun hissiyatını melankolik bir fasit daire içine hapsedemeyeceklerdir.» diyor. Acaba sayın kalemşör hiç düşünmüyor mu ki, Salıp ordusunu şaşkına çeviren, dimağını durduran müzik hangi müzikti? Elbette hergün meyhanede dinleyerek kafa çektiği müzik değil. İşte o Osmanlı müziği idi. O gün Salıp Ordusunun düşman olduğu, bugün ise çalgıcı takımının hücum ettiği Osmanlı müziği. Ve bütün milletin cenk meydanlarında dahi kulaklarını çınlattığı müzik.

— Buhurizâde Mustafa İtri adına Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası konser salonunda yapılacak toplantıyı tehir ettiğini söyleyen Millî Eğitim Bakanı İsmail Arar, Tehir edildi; o halde ne zamana? Ve tehir etmekte başka sebepler var mı?

Bir başka kalemşör tutmuş, canlılığa ve hayatıyete kavuşabilmek için geçmişten kopmanın ne derece lüzumluluğunu öğrenmek isteyenlere kitap tavsiye ediyor. Güya tarih düşmanlığının, millet düşmanlığının zarurî olduğunu müdellel hale getirecek! Bunu yapmakla köksüz olamaya caklarını söylüyor.

Maliyecilerin dikkatine

HALK GİBİ DÜŞÜNÜRSENİZ DERDİN ÇARESİ BULUNACAKTIR

Bugün Türk toplumunu meşgul eden iki temel iktisadî mesele var. Bunlardan birincisi vergiler ve zamlar, ikincisi de hayat pahalılığı.

Devlet bütçemiz her yıl 15 milyar lira civarında açık vermektedir. Bu sene de öyle olmuştur. Maliye Bakanı Said Naci Ergin'in açıklamasına göre, bu meblağın 8 milyarı normal olarak gelirlerin gelişmesiyle karşılanmakta, geriye kalan 7 milyarı ise başka kaynaklardan temin edilmektedir. Belirtildiği üzere bu yıl da mevcut açığı kapatabilmek için devlet bütçesinin 4 buçuk milyar liraya ihtiyacı vardır. Hükümet de bunu karşılayabilmek için yeni vergiler koymaya karar vermiştir.

İkinci bir husus da hayat pahalılığının artmasıdır. Bu da bir gerçektir. Ülkemizde son 5-10 yıl içinde bazı maddelerin fiyatı yüzde yüz, hattâ yüzde birkaç yüz artmıştır. Hükümet hayat pahalılığının da vergiler vasıtasıyla önleneceği inancındadır.

Bu şartlar altında her gün çıkarılan zam ve vergi tasarılarına yenileri eklenecektir. Ancak vergilerin toplanması adil bir tasarıya bağlanmazsa bundan yine dar gelirli halkımız zararlı çıkacaktır. Türkiye'yi yalnız sesini duyurabilenlerin millî servetten birşey kopardığı, sesini çıkaramayanların ezildikçe ezildiği bir memleket yapmamak cinayettir. Hükümet, politikasını Özel Sektörün veya şunun bunun memnun edilmesi, ölçüsüne göre düzenleyemez. Türk milletinin hayat ve istiklâlini koru esasına göre düzenler. Özel Sektörle beraber, bütün iktisadî kuruluşlar da kendilerini bu esas içinde mutlaka etmek mecburiyetindedirler.

Zira millî ekonominin vazifesi özel sektöre daha fazla kâr temin etmek değildir. Millî ekonomi, millî istiklâlin korunmasına, milletin hayat ideallerinin yüceltilmesine hedefine tahsis edilmiştir. Özel Sektör için de durum değişmez. Müteşebbis, millî menfaatler uğrunda şahsî menfaatinden feragat edemiyorsa, akabinde gelecek şerefsizce bir hayata rıza göstemiş olur. Bundan sonra da özel sektörün dahi yaşama imkânı kalmaz. Tarih bunun ibret sahneleriyle doludur. Herkes, hayatını millet hayatının sıhhatine bağlamak zorundadır.

Bugün dar gelirli kitle zaten vergi vermektedir. Çünkü tabii ihtiyaç maddeleri üzerinden alınan dolaylı vergi bir hayli yüksektir. Akaryakıt, şeker, çay gibi maddelerden alınan vergiler ve ilave edilen zamlar milletin belini zaten büküştür. Ama dolaysız vergi veren şahıslar, genelikle Yahudi, Rum ve Ermeni patronları, değil vergileri muntazam ödemek, ellerinden gelse devlet kasasını yurt dışına kaçırarak bir zihniyetin içinde bulunmaktadır. Millî servetin İsrail'e, Atina'ya yahut da bir başka ülkeye kaçırıldığı bir gerçektir. Meselâ daha geçen hafta gazetelere kadar aksetti. İsrail'in Hayfa limanından İskenderun'a gelen iki gemi dolusu kaçak eşya ele geçirildi. Bu sadece bir tanesi. Bunun gibi nice tertiplerle yurdumuza kaçak eşya sokulduğu gibi dışarı da çıkarılmaktadır.

Vergilerin artırılmasıyla pahalılığın önlenmesine gelince bu da mümkün olamaz. Pahalılığın

Evet, tarihini inkâr eden, kendisine büyük emanetler bırakan koskoca bir maziyi söktürüp atan, kendisinden önce düşmanın baktığı gözle ecdadına bakan her kim olursa olsun köksüzdür. Ecdadımızın bıraktığı herşeyi bir fosil olarak görenler, fikirlerini despotlukla kabul ettirme hastalığının zebunu olanlar, gerçek Türk aydınının ve halkının sabırlı sükutunu, onları susturduk şeklinde yorumlayarak zafer şenliği yapanlar şunu unutmasınlar; Türk Milleti, üçbeş çalgıcının dimbirtisine oyun tutmayacaktır. Asırları dolduran Türk tarihi köksüzlüğünü ilân eden biçarelerin fosilleriyle doludur. Biraz iyice bakmıyorlar mı?

— Maliye Bakanı Said Naci Ergin. Millet kesin tedbir bekliyor.

artmasının sebebi, fakir kitlelerin alım gücünün artmasından değildir. Her halde yakın zamanda ülkemizde bir işçinin ve çiftçinin ücretinde ve malında yüzde yüzük bir artış olmamıştır. Fakat piyasadaki mallar yüzde birkaç yüz artmıştır. Meselâ Rize'de mandalınanın kilosu 60 kuruş iken İstanbul'da 3-4 lira olmaktadır. Bu artışın sebebi, her halde Anadolu kitlelerinin alım gücünün azlığı ve büyük şehirlerin alım gücünün fazlalığından olmasa gerektir.

Netice itibarıyla denilebilir ki, yeni vergiler koymak ve tabii ihtiyaç maddelerine zam ihdas etmek, bir çıkar yol değildir. Bu noktada dikkat edilmesi gereken bir çok husus vardır.

● Her şeyden önce, vergiler adil bir şekilde toplanmalı, herkesten gücüne göre vergi alınmalıdır. Yurt dışına döviz ve vergi kaçırılmasının önüne geçilmelidir.

● Hayat pahalılığını doğuran borsa oyunları, ihtikâr, vurgunculuk, soygunculuk ve karaborsacılığa katıyetle müsaade edilmemelidir.

● Ferdî hayatta ve devlet hayatında her tür lüüks ve israf harcamaları mutlaka önlenmelidir. Bugüne kadar bu husustaki bütün teşebbüsler lâf kalmıştır. Şimdi millet, yöneticilerinden bunun pratigini başaracak cesaret ve laf ebeliğinin yerini icraata terkedecek haysiyetli politika takibini bekliyor.

● Ve nihayet, ekonomik hayatımızı çürüten, maddecilik, hep kendi kasasını şişirmenin çirkin hayallerini kurmak, kendisinden başkasının hayatının sefalet ve ızdırabına kulak tıkayan bir bençilliği putlaştırmak görüşünü hayatımızdan silmeli ve her şeyin millet hayatının sıhhati içinde değer kazanacağı duygusu fertlerde kesin şuur haline getirilmelidir.

Bu hususlar göz önüne alınmazsa yapılan her ıslah denemesi yeni sızlanmaları ve protestoları celbedecektir.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Yuları Yabancı Elinde Olanlar Kimlerdir?

33

(Geçen Sayıdan Devam)

Bu toplantılar, evet bu muhteşem toplantılardır ki, başıbozuk, derme çatma, millî mücadele şuurundan henüz uzak yığınları, Büyük, Güçlü ve Demokratik Türkiye'nin kuruluş hedefinde birleştirmiş, milletin içinde yüzdüğü buhranı sebepleri ile açıklamış, ve toplantılar, Türk milletinin millî karar toplantıları haline gelmiştir. İşte Mücadele Birliği kurulduktan sonradır ki, onun manevî nüfuzu Türkiye'ye yayıldığı ölçüde, kör döğüş sona ermiş, Konya ve Kayseri ve Taksim'de toplanan kalabalıklar aştan yüzlerce toplantıda, taşkın ve sinirli halk kitleleri, müstakbel, zaferin hazırlığına inanmanın, hazır layıcılarını görmenin ve demokratik mücadeleye katılmanın sevinci ile, millî inkişafın kurtarıcı fikirlerini, köylere, kasabalara, atölyelere, fabrikalara... bütün Türkiye'ye taşımağa başlamışlardır.

İşte halk toplantılarının, millî karar toplantıları haline gelmesi, milletin mücadelesini başı bozukluktan kurtulması, işinize gelmediği için bunları yazıyorsunuz Bay Toker. Millet bir sürü halinde kalsın istiyorsunuz. Ancak milletin, milyonlarca işaret parmağının sizin zavallı gövdelerine yönelerek, «suçluları ayağa kalkın» diyeceği ve müruru zamanı uğramayacak millî davaların mahkumu olarak, yargılanacağınızı unutmayın.

Şimdi gelelim, millî mücadelenin, silâhlı mücadeleler hakkındaki kesin teşhisine. Senin hayretten ağzını açtığın 1970 senesinde, kimler silâhlı idi, kimler değildi, önce bunu bilmen gerek. Halkı aldatamaya çağını da bilmen gerek. 1970'lerde herkes silâhlıymış öyle mi? Hadi hey, yalancı, düzenci... Satırlarını didik didik okuduğun Yeniden Millî Mücadelede, şunları okumadın mı afuncu baba! Paşazade! Bu makedalenin tarihi, 12 Mayıs 1970 dir. YANI, senin gevelendiğin sene...

SURATINA ÇARPIYORUZ

«Türkiye'de siyasî demokrasinin şu günkü haliyle bile devamını, milletimizin hayatının devamı ve millî mücadelemizin zaferi için, asgari ve vazgeçilmez şart olarak görüyoruz. Her vicdan sahibinin de bunu böyle değerlendireceğine inanıyoruz. Türkiye'yi sonu meçhul bir maceraya ve muhtemelen diktatörlüğe itecek şartlar, sanki kasten geliştirilmektedir.

Silâhlı çatışmaların devam etmesi halinde, Türkiye'yi bekleyen başka bir neticede uzun sürecek bir kardeş kavgasıdır. Siyasî iktidar silâhlı kızıl çeteleri yola getirmedikçe, ken dilinden geçilecek bir neticede bu dur. 30 milyonluk, geniş bir ülkede ve en tehlikeli bölgede silâhlı komünist ve milliyetçi çarpışması, Türkiye'yi katli surette ikiye ayıracak, fe laketin başlangıcıdır. Böylece Rus-

ya'nın ve Amerika'nın kat'i nüfuz bölgeleri halinde Türkiye'yi parsellemesi imkânı doğmuş olacak. Ve müstakil müslüman Türk varlığına, en korkunç darbe yapılmış olacak. Ve Anadolu birliğini yenisinden temin ve tesis için asırlar geçmesi gerekecektir. Uzun süre devam etmesi mümkün bir silâhlı mücadelenin zarurî neticeleri Türkiye'yi katli olarak ikiye bölmek, yahut bir diktatörlüğe itmekle neticelenecektir. Beynelmilelci Marxistlerin, ağızlarını şapırdatarak, Türkiye Vietnamlaşacaktır, diye feryat kopardıkları bir memlekette; silâhlı çarpışmalara göz yumulması, ne hazindir ki, Türkiye'ye bir Vietnam akibeti hazırlıyor.

Bugün milliyetçi gençliğin ve milliyetçilerin bilhassa İstanbul'da uğradıkları silâhlı saldırılara cevap vermeyişleri işte bu kesin gerçekler yüzündendir. Acaba İstanbul'da Üni versiteye sokulmamak için silâhla tehdit edilmelerine, güpegündüz tabanca kurşunları ile ve polisin gözü önünde kurşunlanmalarına, rağmen neden, silâhlı tecavüze aynı şekilde cevap vermemişlerdir? Milliyetçiler eğer komünistlerin silâhlı tecavüzüne mukabele etmiyorlarsa, sebebi Türkiye'yi kanlı bir kardeş kavgasına sürükleyecek çatışmaların iğrenç ortaklığına dahil olmak istemedikle rindendir. Siyasî iktidarın, kendini yok edecek bir gelişme karşısında uyanabileceğine olan ümitsizliğidir. Ve silâhlı teröre aynı yolla cevap vermeyişleri kendi hayatlarını feda edecek, derecede vatan, millet ve milletin imanına şuurlu bağlılıklarındandır.» (1)

Utanacak yüzü olan, emperyalizmin kölelik kervanına katılmayan ve halkın can düşmanı olmayanların anlayacağı gerçeklerdir, bunlar. Bay Toker!

Şimdi başka bir kepezeliğin iç yüzünü ortaya koyacağız. Metin Toker'in, en iğrenç iftiralarından biri budur. Ve bu iftiranın hesabını, bay Toker öküzü boynuzuna girse sormak, evet hem de millet adına feci sormak niyetindeyiz. Bu kokuşmuş iftira, Türkiye'de mukaddesatçıların, milliyetçilerin, tıpkı sol gibi dış kaynaklara beslendiği, hattâ yabancılarca idare edildiği palavrasından ibarettir.

Gerçi Toker'in yazılarında, Mücadele Birliğinin kesin bir ithamı yoktur. Fakat Mücadele Birliği sağın ucu olarak ilân edildiğine göre, Toker'in genel ithamları, elbette onu da alâ kadar edecektir.

Toker adlı herif demiş ki, «Sağ cephenin dış irtibatları arasında, benzetme yoluyla, solun «Moskovacılar» Pekincilerini bulmştuk. Bu cephenin yerli militan kuvvetleri içinde de böyle bir tasnife giriş-

lirse, «Maoculuk» Süleymanlılarda kalır.» (2)

Bu hükmü okuyan da, bu zavallı uşağın ortaya koyduğu hükmü akla yakın getirecek, sözler söylediğini zannedecek. Hele, sağcıların dış irtibatları neymiş diye merak da edecek. Bu, kepezelik kelimesi ile özetlenecek hükmün, göz boyamak için uydurulmuş sözde dayanaklarının iğrençliğini, yalanını ve alçaklığını aşağıda, ortaya koyacağız.

DEĞİŞMEZ İDDİAMIZ...

Şimdi bay Toker! Türk milletinin huzurunda seni, beyaz üzerine katranlı iftira mürekkebiyle yazdığın şu aşağısının da aşağısı lafların hesabını vermeye çağırıyoruz: Sen demişsin ki;

«Ve ipler iki tarafta da yabancı ideolojilerin, hattâ düpedüz yabancı elindedir.» (3)

Bu köpek viyaklamasını sıralayan herif! İyi dinle şimdi. Mücadele Birliği, fikir, inanç, teşkilât ve malî kaynak ve akla gelebilecek her türlü himaye, destekleme ve yönetilme imkânları bakımından; kölelik, hizmetçilik, sırt dayama ve bağımlılık iftiralarına bütün yüz aklı ile cevap vermeğe muktedir olduğunu bütün cihana ilân eder, ve aksini ispatlayacak babayığıda hodri meydan derken, sana da, olanca kini ile şöyle der;

«Mücadele Birliği'ne, yabancı kök uyduran ve karalamaya uğraşan millet düşmanı, halk düşmanı olduğu kadar, deyyustur ve zaniye çocuğudur.»

Demek, bugün Moskova'da, yarın Washington'da demlenen, kapı kulluğundan milim ayrılmayan herif yabancı uşağı değil, Paşa konağına kapılanmak ve ucuz şöhrat istismarı, geçim yolu olan düdük yabancı uşağı değil, kafası, vicdan ve midesi milletin düşmanlarına angaje herif yabancı uşağı değil; Bütün sağcılar, Mücadele Birliğinin fakir Anadolu halkının gençleri, dün Çanakkale'de, Sarıkamış'ta, Sakarya'da, Dumlupınar'da şehit olan, Mehmetlerin, Ahmetlerin, Hasan çavuşların yetimleri, dizginleri yabancılara teslim etmiş öyle mi? Hadi oradan gavat sen de! Belli ki boş söylememişler. «Kıyiyi nasıl bilirsin demişler, kendim gibi» demiş. Sen ve senin gibi herifler kafaca ve paraca, yabancı emellerinin Türkiye'deki misyonerisiz ya, herkesi de öyle saymakta, aklınızca yanlış ta yapmış saymıyorsunuz kendinizi. Ama; satılmışların bu lunabileceği Türkiye'de, milletin yanında olan gerçek kahramanların var olabileceğini düşüneneğiniz ve itiraf edeneğiniz devirler de gelecek tir.

İftiralara Türk milletine, bağlı bir adam inanıp söylese, ikna etmek için konuşmak uygundur. Fakat, kozmopolitliğin çukuruna bat-

mış bir herif, bir tango bu lafları geveledi mi iş, dramatik olmaktan çıkıyor. Komik oluyor.

Şimdi şu komik işi, bitirelim. Ve adamın, bütün şehit çocuklarını karalamak için yazdığı senaryoya bakalım.

THE MÜSLİM NE DEMİŞ?

Müslüman talebeler Federasyonunun yayın bakanız Türkiye'deki aşırı sağın genel tablosu-u nasıl çizmektedir:

«Genç ve yaşlı kuşaklardan müslümanlar arasında fevkalâde kuvvetli bir işbirliği mevcuttur. Bunlar imanlarında samimî ve memleket idaresini ergeç ele almağa azimlidirler.» (4)

Sonra hafiye Nat Pinkerton, başka bir suç delilini de yakalayivermiş. Aynı dernekten, Nijeryalı Tibreal Oyekan demiş ki,

«— Bütün İslâm âleminde, isâmın tekrar canlanması ile ilgili ümitlerin Türkiye üzerinde toplanmış olduğunu Pakistanlı büyük ilim adamı Ebul Ala el Mevdudi'den naklen söylüyorum.» (5) (Tibreal Oyekanın Konferansı. 26 Ağ. 1970.)

Sonra bu talebeyi, Türkiye'de bazı vilâyetlere götürmüşler. Konferans verdirmişler. Sonra, birkaç herifte bunları gazetelerine yazmış, aynı şeyleri tekrarlamış ya, Metin Toker için ellerini iftira katranına bulamak ve sonra istediğinin yüzüne çalmak hakkı doğuvmış.

Bu laflar, diğer ülkeler müslümanlarının Türkiye'de islâmın durumu hakkında kanaatlerini belirtir. Bu kanaatlere iştirak etmek veya etmemek tamamen farklı bir şeydir. Dışarı bir ses yükseldi diye, Türkiye'de ki hareketleri, dışa bağlama gayretli iğrençtir, tek kelime ile. Durumu böyle belirttikten sonra, Toker'in yu karıdaki insafsız ve hain hükmü için, delil diye öne sürdüğü başka yavelere geçelim.

HİZBUTTAHRİR,

TOKER VE SAĞ

«Şeriat Devleti, havaya söylenmiş, platonik bir kavram değildir. Bunun yayınlanmış bir Anayasası vardır ki ve onun metni Türkiye'ye sokulmuştur. Şeriat düzeni için çalışanların bir kısmı, bunu kendilerine model almaktadırlar.» (6)

(Devamı Gelecek Sayıda)

- (1) Y.M. Mücadele 12 Mayıs 1970. Sayı : 15 sayfa : 3
- (2) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, s: s: 152.
- (3) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, s: 101.
- (4) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, s: 143. (The Müslim'den naklen)
- (5) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, s: 144.
- (6) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, s: 137.

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

Nixon'un İpi

«Amerika Birleşik Devletlerindeki önemli yahudi teşkilatları liderleri Washington'da toplanarak Nixon'a İsrail'in mutlaka Phantom olması lazım geldiğini, aksi takdirde, Nixon'un 1972'deki seçimlerde yahudi desteğinden mahrum kalacağını bildirmişlerdir.

Uçak meselesi, problemin sadece bir parçasıdır.»

Newsweek 22 November, 1971

Ayrıca, bu konuyu, İsrail'den Washington'a dönmüş olan İsrail Washington Büyükelçisi İzak Rabin ABD Dışişleri Bakanı Yardımcısı yahudi Joseph Sisco ile ayrıntılı olarak görüşmüştür. Ve nitekim ABD hükümeti, İsrail'in ısrarla istediği 50 «phantom» ve 100 «skyhawk» uçağını vermeyi kabul etmiş ve ilk parti uçakların en geç 3 aya kadar İsrail'e gelmiş olacağını belirtilmiştir.

Geçen seçimde de Rockefeller Nixon'a en büyük yardımı yapmıştı. Muhtemeldir ki, 1972 seçimlerinde yahudiler yine Nixon'u kazandıracaklardır. Bu açıklama, Amerikan politikasının nasıl yahudi uydusu olduğunu bir daha perçinlemiştir.

Engizisyon Baskısı

Amerika ne kadar maddi zenginliklerinin içinde yüzerse yüz sünsün, kapitalizm yüzünden buharanlar ülkesidir. Uyusturucu madde hastalığının yanı sıra, Amerika'nın en önemli meselelerinden birisi de, zenci meselesidir.

İnsanları, renk - renk, dil dil yaratan Allah (C.C.) bu unsurları düşmanlıkların değil, kaynaşmanın bir vesilesi olsun diye yaratmıştır. Buna karşılık Amerika'da zencilere yapılan baskılar seviyesizce sürün gitmekte ve hususen müslüman zencileri hedef almaktadır.

Amerika'nın Baton Rouge şehrinde yine zencilerle, polis çatışmıştır. Polis şefi Eddie Bauer olayın mes'uliyetini üzerinden atmak için çatışmaya «Chicagolu siyah müslümanlar»ın sebep olduğunu söylemektedir. Hadiselerin kronolojik izahını vermekten ziyade sebeplerini araştırmalıdır. Muhammed Ali (Clay) ye müslüman olduğu için yapılanlar hatırlanacak olursa, müslüman zencilere karşı girişilen hareketlerin manası ve müslümanların tepkisi daha iyi anlaşılır. Müslümanlar, hristiyan ülkelerinde hâlâ engizisyon baskılarına maruz kalmaktadırlar.

Nedir Bunlar

Durdu zannedilen, yeniden olması ihtimal dışı olarak görülen patlama hadiseleri, Deniz Gezmişlerin idam kararlarının onaylanmasından sonra O.D.T.Ü. de yeniden duyulmaya başladı. Buna paralel olarak Gazi Eğitim Enstitüsü talebelerinden bir grup idamları protesto için derslere girmedi.

Komünist hareketlerin hiçbir zaman kökten kazanmadıkça ve komünizm fikri olarak safdışı edilmedikçe durmaya çağını hatırlatırken, komünistlerin idam cezaları kaldırılсын diye goygoyculuk yapanlara da, bu hareketleri kulaklarına küpe yapmalarını tavsiye ederiz.

İğrenç İttifak

Komünist katiller eşkiyalıklarına bir sınır koymazlar, miliyetçilere ve devlete karşı amansız bir taarruz halinde bu lunurlarken, sokak ortasında milliyetçi talebeler şehit edilirken, komünistleri koruyan, gözeten ve hatta yemleyen adamlar vardı: Biz buna «mason - komünist işbirliği» diye çok önceden dikkatleri çekmiştik.

Bugün de aynı mason kanatları komünistlerin üzerine girilmek istenmektedir. Bu hususta Dr. Sadettin Bilgiç Ordu'da yaptığı bir konuşmada Mason - Solcu ittifakına dikkati çekmektedir. Bakalım, göreceğiz. Masonlar da korusa komünizm mahkûmiyetten kurtulabilecek mi?

Zulüm Yıkılacak

1971'in 18 Ekiminde Kanada'yı ziyareti sırasında Kızıl Rus B. Bakanı Kosigin'e, Ottawa'daki parlamento binası önünde, bir Macar genci Matrai, bütün Macar halkının katili, kanlı emperyalizmin baş sorumlusu sıfatıyla Rusya'yı temsil ettiği için saldırmış, Kosigin'i şiddetle tarlaklamış, halkının intikamını almak istemişti.

Bu yüzden Macar asıllı Geza Matrai, eyalet mahkemesinde yargılanmış, 3 ay hapis ve iki yıl göz altında bulundurulma cezalarına çarptırılmıştır. Ama şunu unutmamak lazımdır ki, kapitalist ülkelerin komünistlere karşı yapılan protestoları cezalandırmaları komünizmin yıkımını engelleymecektir.

Militan Savcı

Yine Sahnede

Elazığ Atatürk lisesi Milli Güvenlik dersi hocası bir Albayımız, derste, milli güvenlik açısından komünizmi ve komünistleri anlatırken, Veli Çiçek isimli bir öğrenci ayağa fırlamış ve bağırarak hocasının, komünistler olarak anlattığı kişilerin gerçek milliyetçiler olduğunu söylemiştir. Öğrenci, bunun üzerine, okul idaresi tarafından okuldan uzaklaştırılmış ve ayrıca mahkemeye de verilmiştir.

Komünist Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının affedilmesi kampanyasına imzalarıyla katılan Mustafa Kutluğ, Bahaddin Balıoğlu ve Doğan Öz gibi hakim ve savcıların bakacağı davanın sonucu, merakla beklenmektedir. Komünizmi övdüğü iddiasıyla Afyon mahkemelelerinde, hakkında dosyaların düzenlendiği Doğan Öz adlı savcının, Elazığ adliyesindeki militanca gayretleri de, dava yönünden ayrıca bir merak konusu olmaktadır. Devlet düşmanlığı, ancak milli ve köklü tedbirlerle önlenabilir. Unutulmasın.

Ah Şu Jozefler!

İsimleri büyük, beynelmilel mahiyetli pek çok teşkilatta skandal haberleri birbirlerini kovalıyor. Böyle bir şaibenin bulunduğu teşkilatlardan biri de NATO'dur.

18 yıllık Hollanda Dışişleri Bakanlığından Nato Genel Sekreterliğine getirilen yahudi Joseph Luns, Hollanda Hükümeti tarafından yolsuzluk iddiasıyla acele ülkesine çağırılmış ve başbakan tarafından ifadesi alınmıştır.

Joseph Luns'un Lahey'deki özel odası arandığında evraklar arasında New - York'taki bir bankaya havale edilmiş 30 bin gulden (125 bin T.L.) lık bir makbuz ve Hollanda Tahririnin vârisleri Prenses Beatrice ve kocasına verilmiş olan «izinsiz» bilgilere ait bir dosya bulunmuştur.

Joseph Luns'un bir takım karanlık işler çevirmesi yalnız başına o kadar önemli olarak gözükmese de, burada düşünülmeli gereken şey, NATO gibi bir teşkilatın bir takım şüphelerle malûl hale getirilmiş olmasıdır. Beynelmilel teşkilatlar bünyelerindeki yahudi unsurunu temzilemedikleri. müddetçe bu şaibe teşkilatların bünyesinde bulunan milletleri de rahatsız edecektir.

Kadın Haklarını Koruma Cemiyeti Başkanlığına seçilen Yahudi Gloria Steinem görülüyor.

Kadın Katilleri

Kadını bir seks aleti, pazarlarda satılan bir meta haline getiren kadın düşmanlarının en başında sayılması gereken Freud'un bugünkü çömezleri, yahudi Freud'un marifetlerine yeni yenilerini katmak gayretindedirler.

Kadın düşmanlığının resmi ifadesi «Feminizm» cereyanı-

nın» korukleyicileri Yahudiler olmuştur. Amerika'daki «kadınları özgürleştirme Derneği»nin başkanlığına yahudi kıza Gloria Steinem getirilmiştir. Nixon'ın baş danışmanı Kissinger'in metresi olan bu Gloria Steinem, Amerika'yı dolaşmakta, kadınları yahudiliğin bir aleti yapmaya çalışmaktadır. (12 Ocak 1971, İr-Cİ)

13
OCAK

PERŞEMBE

14
OCAK

CUMA

15
OCAK

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM**Türkiye'den Değil**

Miami savcısı Robert Pust'un verdiği bilgiye göre, geçen hafta 47 milyon dolarlık (yaklaşık olarak 658 milyon TL.) eroin ele geçiren Federal Büro ajanları, önceki gece şehirdeki bir apartman dairesine yaptıkları baskında 25 milyon dolar (yaklaşık olarak 350 milyon TL.) değerinde uyuşturucu madde daha ele geçirmişlerdir.

Yaklaşık olarak 980 milyon T.L. değerindeki uyuşturucu madde, ülkedeki bütün eroin düşkünlerinin iki haftalık ihtiyaclarını karşılayacak miktardadır. Şimdi sormak lazım : Bu eroinleri de mi Türkiye sokmaktadır Amerikaya?

Biz Yasakladık ya!

Mecliste Karma Bütçe Komisyonuna sunulan Ticaret Bakanlığı bütçesine ait raporda, Türkiye'nin 1972 yılı içinde 25 milyon liralık uyuşturucu madde ithal edeceği açıklanmıştır.

Yani bu zamana kadar dışarıya ilâç sanayinde kullanılmak üzere uyuşturucu madde ihraç eden Türkiye, haşhaş ekiminin Amerikan gençliğinin kurtulması (!) namı hesabına yasaklanmasından sonra, bırakalım kendi ihtiyacını gidermesini, dışarıdan uyuşturucu madde ithaline mecbur kalmıştır.

Türk ekonomisinin en zor günlerini yaşadığı şu sıralarda kendi başımızı kaşıyacak tırnak bulamazken, başkalarının başını kaşımak istemişimiz ve yabancı sermaye sahiplerine de yeni pazarlar açmakta oluşumuz, istikbalimiz üzerine gölge düşürmektedir. Sakınılmalıdır.

Gizlemek İçin mi?

Mecliste kabul edilen Nüfus Kanunu Tasarısının getirdiği yeniliklerden birisi de şudur : «Nüfus kütükleri ve nüfus hüviyet cüzdanlarından ırk, mezhep kayıtları kaldırılacak ve böylece vatandaş eşitliği sağlanacaktır.»

Bu aynen Tanzimat ve Islahat fermanlarını hatırlatmak tadır. Bu fermanlarda, ırkı, dinî eşitlik maskesi arkasında Türk milleti ikinci dereceye düşürülüyor, gayrı millî azınlığa ise yeni haklar sağlanıyordu.

«Vatandaş eşitliğinden» kasdedilen nedir? Türkiye'nin en zengini servetimizi İsrail'e veya Yunanistan'a kaçırın azınlıklar, böyle bir hareketle daha kolay gizlenmek imkânı bulacaklardır. Gerçekte vatandaş eşitliğine ihtiyacı olanlar bu vatanın sahipleridir.

İntiharlar Ülkesi

İsveç'in meclis üyelerinden Sten Sjöholm, genelevlerin devlet tarafından işletilmesini teklif etmiştir.

Bilindiği gibi İsveç'te her türlü fuhuş yaygın ve serbesttir. Bu yüzden artan ahlâkî buhranın girdabında İsveçli kurtuluşu intiharda aramaktadır. Hayat seviyesinin çok yüksek olması ve fuhuşun meslek haline gelmesinin insanları mesut edeceği zannedilirken, bu imkânlarla yüzde yüz sahip olan İsveç intiharların en çok vukubulduğu ülkedir. Hatırlanacağı üzere İsveç Türkiye'deki idam cezaları aleyhinde 7 bin imzalı bir raporu Türkiye'ye göndermiştir. Şimdi de fuhuş devletleştirmeye çalışıyor. Her halde bir de seks bakanlığı kurar.

Hürriyet Gazetesi**İzmir'de Yasak**

İzmir Orfi İdare Komutanlığı, Hürriyet Gazetesinin, İzmir hudutları içinde basılış ve satışını, yedi gün müddetle yasaklamıştır. Bu konuda yayınlanan Orfi İdare bildirisinde, mezkûr gazetenin, Yahudi Gomellerin davasıyla ilgili yanlış ve yanıltıcı haber neşrettiği ifade edilmekte ve böylece gizlilik prensibini çiğnediği söylenmektedir.

Bu kararın, Gomeller gibi, milletin sıhhatine ve iktisadî hayatına darbe vuran Yahudilerle ilgili bir haberinden dolayı alınması, Hürriyet gazetesinin zaten bilinen hüviyetini bir daha açığa vurmuştur.

İşçi Düşmanları

İşçi dostu geçinirler. İşçinin haklarını savunuyoruz derler. Sömürülen, emeği çalman, hak kını alamayan çilekeş işçinin davasını dile getirdiklerini iddia ederler. Utanmadan işçinin ızdırabını ekmeklerine yağ yaparlar yalan söylerler.

Bakınız Fransız kızilları ne yapmışlar: Fransız komünistleri yaptıkları konuşmalarında, kaleme aldıkları yazıların da Türk işçilerine çalışma izni verilmemesini hatta çalışmakta olanların apar topar sınır dışı edilmelerini istemektedirler.

Niye? Türk işçisi kızıl niyetlerine âlet olmadı da onun için değil mi? Daha çok avucunuzu yalayacaksınız.

Kanımızın Damgası

Kıbrıs, Müslüman Türk kanıyla yoğrulmuştur. Kıbrıs, Türk milletinde kopmaz, ayrılmaz bir parça olmuştur. Rum palikaryasının zaman zaman çirkin taarruzlar yapması daima Kıbrıs Türklerinin soğukkanlı ve kararlı tepkileriyle karşılanmıştır. Son olarak Bafta konuşan Rauf Denktaş şunları söylemiştir :

«Rumlar kendilerine tâbi olmamızı istiyorlar. Ancak unuttukları birşey vardır. Bu da bağımsızlığın kendi kanlarıyla temin edilmediği ve Kıbrıs milleti diye birşeyin bulunmadığıdır. Kıbrıs'ta iki cemaat vardır ve Ada'nın bağımsızlığında bizim de yerleşmiş ve büyük haklarımız mevcuttur. Bunu elimizden alacak kuvvet ve örgüt yoktur.»

Evet, Türk milletinin hürriyetini kimse göğelemeyecek ve Kıbrıs ebediyen bir Türk yurdu olarak kalacaktır.

Hac Meselesi İle İlgili İstifhamları Gideriniz

2 seneden beri hacca yalnız uçakla gidilip gelmemektedir. Bunun sebebi ise kara yoluyla hacca gidilmesine izin verilmeyişidir. Dünya Sağlık Teşkilatı'nın raporuna göre, kara yolunun geçtiği memleketlerde kolera olduğu iddia edilerek hacı adaylarının otobüsle hacca gitmesine müsaade edilmemiştir.

Bu sene de aynı hâl vuku buldu. Kara yoluyla gidilmesine izin verilmeyen bir kısım hacı adayları uçakla gittiler. Bir kısmı da ihtiyaçları normal tatmin edilemediği için, yasak dışına çıkarak turist pasaportu ile gitmeye çalışmaktadır. Bu hal de pekçok karışıklıklara sebep olmakta, meselenin intizamı iyi ce bozulmaktadır.

Öte yandan bu meseleyle ilgili bir bildiri yayınlayan Hariciye Bakanlığı, hacı adaylarının kara yolu ve turist pasaportu ile hacca gitmemelerini istemiştir. Bakanlık, bu durumdaki adayların Suudi Arabistan hudutlarından alınmadığını açıklamıştır. Bu yüzden hac meselesi böylece halkın bir sıkıntısı olup gitmekte, bu işe geçerli bir çözüm şekli getirilmemektedir.

Bu vaziyetin bir neticeye bağlanması lazımdır. Şimdi kolera meselesi milletçe gerçek ve makul bir sebep kabul edilmemektedir. Bunda millet de haklıdır. Çünkü Türk hacı adayları, kolera salgını bahanesiyle karadan gidemezken, Avrupa'dan otobüslerle gelen hacılar, bizim kolera var dediklerimizle birer birer tepeleyerek Mekke'ye varmaktadırlar. Meselâ Yugoslav hacıları böyledir. Öyle sanıyoruz ki Yugoslav hacıları geri dönerlerken de aynı yolla Türkiye'den geçeceklerdir. Ve yine tahmin ediyoruz ki bu hacılar karantinaya da alınmayacaktır. Aynı hal Türkiye'den geçen diğer hacılar için de varıddır.

Bu durum bilinip dururken kolera meselesi ve Türk hacılarına kara yolu güzergâhının müsaade edilmeyiş yetkilileri son derece güç bir vaziyete düşürmektedir.

Üzerinde durulan başka bir taraf da döviz kaybı meselesidir. Halk bu bahaneyi de samimi bir sebep olarak görmemektedir. Çünkü Türk milleti; yaz ve kış turizmini değerlendirmek bahanesiyle yurt dışına para akıtan fertlerin astronomik yekununu gayet iyi bilmektedir.

Hac farzası milletin en başta gelen ibadetlerinden biridir. Bu ibadetin şu veya bu şekilde kısıtlanmaya çalışılması ortada makul bir sebep de olmayınca halkı başka düşüncelere sevketmektedir. Ondan sonra da ibadetini yapabilmek için ya turist pasaportu çıkartarak hacca gitmeye çalışmakta, yahut da uçak için alınan izni kara yolunda kullanmak istemektedir. Ne var ki her iki halde de hacı adaylarının önüne büyük güçlükler dikilmekte. Ya Suudi Arabistan'a girmeden geri gelmek zorunda kalmakta, yahut da ellerindeki bütün paralarını kaybetmektedirler.

Netice olarak ortaya çıkan şudur ki millet, ne kolera bahanesini, ne döviz kaybı meselesini, ne de başka bir şekli, hacı tahdit edecek derecede samimi bir sebep telâkki etmemektedir. Türk halkı nadiseleri kıyas eder, değerlendirirken çok realist davranır. Şimdi de hac tahdidinin arkasında haklı olarak başka niyetler aramaktadır. Ve eğer böyle bir niyet varsa, makul ve gerçek bulunmayan sudan bahanelerin bir kenara atılıp, haccin kısıtlanmasındaki bu niyetin ortaya konulmasını beklemektedir.

İbadet hürriyetinin indî sebeplerle gölgelenmediğini ve sudan bahanelerle kısıtlanmadığını ispat edebilmek için, milletin kafasındaki istifhamları gidermek, beliren şüpheleri bertaraf etmek gerektir.

DİKKAT!

MİLLET HAYATININ KESİN KARAR DÖNEMLERİNDEN GEÇTİĞİ BİR YILIN EN GİRGİN RAPORUNU VE MİLLİ PÂVALARIMIZIN EN İSABETLİ TAHLİLİNİ, YENİDEN MİLLİ MÜCADELE'NİN HAZIRLANAN İKİNCİ CİLDİNDE BULACAKSINIZ.

CİLDİ: 90 LİRA «45 LİRASI PEŞİN»

CİLD KAPAĞI: 20 LİRA.

ADRES: BABİALİ CAD. NO: 50—4

ÇAĞALOĞLU—İST.

basında ideolojiler kavgası!

Bu hal dünyada da böyle. Gerçek emperyalizmin kasası mali oligarşi her yerde tröstü nü kurmuş vaziyette. İşte bir misal: «Almanya'nın en büyük gazetesi Batı Berlin'de neşre diyor. Basında tekel yarattığı söylenen Aksel Springer müessesesi de Batı Berlin'dedir.» (Prof. A. Şükrü Esmer — 10 1. 972, Barış)

Türkiye'de Basın Neden Hür Değildir

Bugün Türkiye'de ve dünyada basın ne haldedir? Basın organları gerçek vazifesini yapıyor mu? Özellikle Türk basını ne gibi ıslahlara muhtaç? Ajansların durumu nedir? Basın hakkında akla ilk gelen sorular bunlar oluyor.

Yurdumuzda basın hayatını ıslah amacıyla pek çok şey yapıldı. Halen de bir yığın yazı yazılıp bildirilip yayınlanmakta. Bu cürceuna içinde istediği yalanı yazabildiği, Marksizmin tellâhlığını yapabildiği halde bazı gazeteler daha fazla «özgürlük» istiyor. Bazıları da milyonlarına yeni milyonlar katmanın ince hesaplarını yapıyorlar.

Velhasıl hepsi bir yol tutmuş gidiyor. Ama olan halka oluyor. Halk birşeyler öğrenmek için gazete alıyor, açıyor, ki

ne görsün ya dinine hakaret, ya namus ve şerefini tahkir, ya kasap dükkanı gibi çıplak bir kadın vücudu, yahut da uydurma ve yalanlara dayalı bir yığın haber...

Şu bir ihtiyaçtır. Bugün yurdumuzda basın, her şeyiyle toptan değiştirilmelidir. Bu zarûridir. Ama bu değişme hangi yönde olmalıdır. Bunu söylemeden önce bugünkü Türk basınına karakterize eden temel noktalar tesbit edilmelidir.

● Bir kere şu iyice bilinmektedir ki, eğer basın denebilirse - Türkiye basını büyük nispette mali tröstlerin kontrolündedir. Yurdumuzdaki mali tröstler ise umumiyetle gayri milli patentlidir.

Aynı yazıda bu tröstün çıkarıldığı 4 milyon tirajlı Bild ile, Di Welt'ten de bahsediliyor. Müessesenin şefi ise Dr. Hans Joachim Karsch adlı bir yahudi.

Böylece beynelmilel Yahudilik elinde bulundurduğu basın vasıtasıyla istediği fikri empoze etme fırsatına sahip bulunmaktadır. Nitekim yukarıda bahsedilen tröstün sahibi Springer, gazetelerini yönetenlere şu direktifi veriyor.

Almanlarla yahudiler arasında dostluğun kurulması ve sürdürülmesi politikası benim senecek.»

(10 Ocak 1972 Barış)

Böylece milletimiz dahil bütün milletler basın vasıtasıyla yahudi ile dostluk kurma namına Yahudiliğe köle edilmeye çalışılıyor.

● Basını yakından ilgilendiren başka bir nokta da beynelmilel ve yurt içi haber ajanslarıdır. Haberler bu ana aktarıldığından ajansların sağlam ve doğru çalışması haliyle basını da etkileyecektir. Ama ne var ki, Türk Halkını bir kenara bırakın, bütün dünya, gazetede çıkan her şeyi büyük bir tereddütle karşılıyor. Beşeriyet gazetelere inanmış görünse de inanmıyor.

İtalyan basınındaki kriz hakkında bir makale nesreden New - York Times gazetesi, bu krizin sebeplerinin başında şunları sayıyor :

«1 — Kamuoyunun genellikle le haberleri şüpheli karşılaması. 2 — Halk tarafından gerçekten sevilen gazetelerin yokluğu.»

Times bunları her ne kadar İtalyan basını için söylediyse de aslında bütün memleketlerde aynı hal mevcud. Bilhassa ülkemizde ne doğru haber veren, ne de halk tarafından sevilen gazete var.

Zira Türkiye'de basın gayri milli öte yandan basına hâkim kuvvet haber ajanslarına da hakim durumda UPI, AP, TAS, vs. gibi ajanslarla birlikte yerli haber ajansları da beynelmilel politikanın tesirinde bulunuyor.

İşte bu sebeplerden dolayı halen dünya basını gibi. Türkiye basını emperyalizme bağlı durumdadır. Emperyalizme bağlılığı ise, organik bir bağlılıktan çok ötede ideolojik bir bağlanmadır. Ve Türkiye basını işte bu sebeplerden dolayı ideolojisi, rotatif ağaları, sermayesi, hülâsa hakim ka-

Hepsi Aynı Cinsten

Geçen hafta içinde milliyeti belli gazetede Abdî'nin bir mektubu yayınlandı. Okuyucularımıza bu mektuptan bir paragraf sunuyoruz :

rakterleriyle yayrı milli bir bünye arz etmektedir.

Bu açıklamalardan sonra Türkiye basınının ne yolda ıslah gerektiği kendiliğinden çözülmüş olmaktadır.

Yapılacak ıslah Türkiye basınının hâkim karakterini toptan değiştirmelidir.

Basın ıslah edilirken aynı zamanda haber ajansları da ıslanulmamalıdır. Türkiye'deki ajanslar ne yazık ki milli vazifelerini yapamamaktadırlar. Büyük nispette beynelmilel ajanslardan haber alınmakta basın da ona göre yazmaktadır. Beynelmilel ajanslar ise yaydıkları haberleri, bağlı oldukları, beynelmilel politikanın menfaatine göre tanzim etmekte, yahut da kendi propagandalarını eklemektedirler. Böylece efkârı umumiyeye kadar inen bir haberin gerçekte en son bağları da kopmakta, haber a deta tersine çevrilmektedir.

Bu durumda yapılacak tek bir şey, bilecek tek bir yol vardır: Gayri milli basın millileşmelidir. Bu olursa basın hem içine düştüğü kaostan kurtulur, hem de Türk halkı tereddütsüzce doğru haber okuyabilir.

İspanyol eğitim tarihinde ilk defa Türkçe ve Türkoloji öğretimine başlanmıştır. Bunun için Madrid Üniversitesinde kurulan kürsiye gazetesinin İspanya muhabiri Süleyman Şalom getirilmiştir. Türkçe ve Türk Edebiyatı dersleri ile faaliyete başlayan bu kürsü, oldukça büyük ilgi toplamıştır. Dersleri izlemek üzere kaydolananlar arasında Madrid Üniversitesi Arap Filolojisi Dekanı Prof. Mon tazev, aynı üniversitenin profesörlerinden Dr. Barrel. ünlü İspanyol gazetecilerin den Serrano bulunmaktadır.» (Milliyet - 10 Ocak 1972)

İspanya'da Türkoloji kürsüsü kurulabilir. Bu gayet normal bir hadisedir. Ancak Süleyman Şalom'un bu kürsiye direktör olarak getirilmesi de herhalde olağan karşılanmaz. Neden mi diyeceksiniz? Çünkü Abdî'nin İspanya muhabiri bay Şalom Yahudidir de ondan.

Doğru dürüst Türkçe konuşmasını bile beceremeyen Şalom nasıl Türkçe dersi verir bilinmez. Ama bilinen bir şey varsa o da Abdî'nin gazetesinde daha nice Yahudi yazar ve muhabirlerin bulunmasıdır. Bir de gazetesini İbranice olarak basarsa herhalde vezifesini daha iyi yapar.

Dış haberler şefi Sami Kohen, Fransa muhabiri Mısırlı Periman, İngiltere muhabiri Baran Sarol ve daha bilmiyoruz kimlerin Milliyet'te belli gazetede yer işgâ ettiğini Türk halkı çok iyi bilmektedir. Bu zincire bir de Şalom eklendi.

Bir eksik, bir fazla ne çıkar?

Dök İçindokileri Behey!

Pakistan - Hint savaşı sona erdikten sonra, Doğu'nun Batı'dan koparılmasını normal ve tabii bir hadise olarak göstermeye çalışan bir yığın yazı yayınlandı. Pek çok uydurma haberle, Pakistan dramı, zaruri bir netice ve seyirinin değiştirilmesi imkânsız tarihi bir akış olarak takdim edildi. Basında bir hokka bir divit sahibi herkes, 1971'in bu açık dramının gönlünce yorumladı. Fakat hemen hepsi savaşın kuvvetlerini, bu kuvvetleri sevk ve idare eden politikaları objektif olarak kâle almaksızın veya gizleyerek, harbe keyiflerince bir kılıf giydirmeye çalıştılar.

Pakistan savaşı hakkında mecmuamızın iç sayfalarında pek çok yazı yayınlandı, halen de yayınlanmaktadır. Burada bu husus üzerinde durmayacağız. Ancak el'an gayri milli basın, Doğu Pakistanın ayrılmasını kasten yanlış sebebe dayadığı gibi, Doğu'da komünistlerin yaptığı katliamları örtbas edebilmek için uydurma haberler uydurmaktadır. Bölgedeki ilerici (!) lerin Batı Pakistan ve gerici Elbedr Râzkar denilen icat edilmiş teşkilâtı tarafından katledildiği ileri sürülmektedir. Bunları Cumhuriyet yazarı (!) Ş. S. Aydemir iddia ediyor. Süreyya Aydemir, eğer mazlumdan yana ise komünist gerillalar tarafından katledilen onbinlerce Doğuludan neden bahsetmez de uydurma haber uydurur, realiteyi, Doğu aydınlarının komünist gerillalar tarafından öldürüldüğünü söylemez de yalan aramaya çıkar.

Yazısının bir yerinde doğudaki katliamların batılı din daşları tarafından yapıldığını iddia eden Aydemir şöyle devam ediyor : «Fakat ne var ki, din birliği, tarihte, ne Hristiyan, ne de Müslüman milletlerini, devamlı bir devlet birliği halinde birleştirememiştir. Bu milletler aynı dinden oldukları halde kendi içlerinde daima çatışmışlardır.»

Bu iğrenç İslâm düşmanlığı bay Aydemir'e kimden miras bilmeyiz. Ama beynelmilel komünizmin ve gerçekte emperyalizmin İslâm ülkelerinde işlediği hatları İslâm'a maletme gayretine bakılırsa, her halde komünizm hesabına konuşuyor. Bir de İslâm'ın cemiyetleri vahdet halinde tutamaya çağından bahsediyor Aydemir. Biz eski komünist Süreyya'ya şunu soruyoruz: Ya komünizm? Dilinin altındaki baklayı çıkar da deyiver komünizm bu işi yapar diye. Ama görüyoruz? Ve daha çok göreceğiz.

Seks Komisyoncusu Galiba

Yerli seks tüccarlarının uyduluğunu ve fuhşun borazanlığını yapması yetmiyormuş gibi; Hürriyet gazetesi, şimdi de yabancı ve beynelmilel patentli kadın tacirlerinin komisyonculuğunu yapıyor. Amerika'da bulunan bir çıplaklar kampının sahibiyle konuşmuş. Bu kamp Dick Drost adlı bir seksomanyak tarafından açılmış olup halen faaliyette imiş Kamp ta her yıl kampın vücut güzeli (!) seçilmekteymiş. Simavi'nin gazetesi bu yarışma (!) hakkında şöyle diyor :

«Dick Drost, Türk kadınlarının çok güzel yüz ve vücut güzelliğine sahip bulunduğunu bildiğini, yarışmaya katılacak Türk kızlarının bu yüzden büyük şansa sahip bulunduklarını... söylemiştir.»

«Türkiye'den müracaat beklediğini ve bunların memnuniyetle kabul edileceğini açıklamıştır.»

«Önümüzdeki yıllarda Avrupa'nın belli başlı şehirlerinde şubeler açacağını söyleyen çıplaklar kampı sahibi, (Bu işi Türkiye'ye kadar götürmek isterim. Eğer Türkiye'de bana münasip bir yer verirlerse hemen çıplaklar kampını açarım) demiştir.»

(Hürriyet — 10 Ocak 1972)

Biz Hürriyet gazetesinin seks tüccarı, fuhşun tahrikçisi v.s. olduğunu bilirdik. Bilirdik ama, işi, beynelmilel bir, fuhuş yuvasının aracılığını yapacak radeye getireceğini hiç düşünmemiştik. Hele Türk Milletinin namus ve şerefine alay edeceğine bu fuhuş yuvasını takdim edeceğini nereden bilecektik? Müsamahamız bizi yanıltmış. Bak-sanıza Simavi'nin gazetesi çıplaklar kampının nasıl propagandasını yapıyor? Hem de bunun Türkiye'de de açılmasını istediğini dolaylı yollardan ima ediyor.

Dick Drost, Türkiye'de böyle bir kamp açmaya kalkışsa bay Simavi mutlaka resmen ortak olurdu. Şimdi bile, Türkiye'den kadın celbini tahrik ettiğine bakılırsa, Amerika çıplaklar kampının ortağı olduğunu zannediyor insan. Yakında bay Simavi böyle bir kamp için yetkili makamlara müracaat ederse hiç şaşırmanın.